

PR'JEZER

Optika Plus Mercator center sevski otok Kranj
nasproti trgovino OBI
tel 04 29 27 999

KOMBINIRANA OČALA ŽE OD
149.- €

www.optika-plus.si

Lokalna novica je kraljica

Gorenjski Glas

Družinski pohod k partizanski bolnici Krtina

Že tretje leto je organiziralo društvo ZB Jezersko družinski pohod k partizanski bolnici Krtina v Komatevri. Pohoda, ki postaja tradicionalen, se udeležujejo pohodniki z Jezerskega in tudi s širšega območja Gorenjske. Ugotovili smo, da je takrat udeležba najštevilnejša. Letos smo ga izvedli 27. julija. Odšli smo izpred gasilskega doma. Glavnina se je napotila peš mimo stare cerkve in Vernikove kmetije ter Smrečja. V Smrečju sta nas pričakala Neva in Ivan s kavico in z malo »naravnega« okrepčila. V Komatevru smo prispeli po dobrih dveh urah in se povzpeli k bolnišnici. Predsednik društva ZB Dušan Šemrov je pozdravil vse navzoče, bilo nas je več kot osemdeset, in spregovoril o zgodovini in pomembnosti partizanske bolnišnice, nato pa je sledil kulturni program, ki ga je pripravilo društvo upokojencev, sodelovali pa so jezerski šolski in predšolski otroci in članica KMJ. Ob koncu smo se okrepčali zokusnim golažem. Veseli smo, da se je ta pohod tako dobro »prijel«, saj vemo, da je bolnica Krtina med NOB odigrala zelo pomembno vlogo, zgodovinskih dejstev pa se ne sme pozabiti.

Anica Jakopič

Ni skrbi za obstoj občine Jezersko

Odhajam kot župan, delo želim nadaljevati kot občinski svetnik.

Spoštovani!

Ko sem se odločal za poslanstvo župana Občine Jezersko, je bila to izključno moja osebna odločitev, podprta s strani moje družine, ki mi je bila, to moram posebno poudariti, vedno v pomoč in oporo. Samo moja odločitev je tudi dejstvo, da na letošnjih županskih volitvah ne bom kandidiral. V življenju je pač tako, da se vsak odloča po lastni presoji.

Vodilo odločitve o kandidaturi leta 2010 je bila želja večine dobro mislečih občanov, da je treba koncept vodenja lokalne skupnosti korenito spremeniti. Bili smo edina občina v Sloveniji, ki ni imela zaposlenih v občinski upravi. Vse pomembne odločitve so bile produkt svetovalnih služb, ki so po propadli zgodbi denar in znanje odnesli s seboj, za sabo pa pustili ruševine, ki mi še danes ne dajo mirnega sna. Prevzel sem »prazno« občinsko stavbo, brez uporabnega računalnika in brez pomoči tistih, ki so dvanajst let pod pretvezo vsiljenega prostovoljstva krojili usodo jezerske doline. Za uspeh si štejem, da sem imel moč in voljo zaposliti mlade, izobražene ljudi, ki so mi bili sposobni slediti, se učiti in na koncu izpeljati najbolj zahtevne projekte.

Prav zaradi teh dejstev me ne skrbi za obstoj Občine Jezersko. V predalu zapuščam nekaj razvojno usmerjenih projektov, ki bodo pod

novim vodstvom, v kar ne dvomim, zaživeli kot primeri dobrih praks in spodbudili razvoj Jezerskega.

Osebnopodpiram kandidaturo človeka, ki ima dober program razvoja, ki zna povezovati in bo znal nadaljevati začeto delo. Mislim, da takšnega kandidata imamo; v mojem mandatu je bil član občinskega sveta, kjer je s svojim znanjem na področju gospodarske infrastrukture pripomogel, da je to področje eno najbolj urejenih v naši občini.

Da se moje obdobje ne konča brez pogleda v naprej, kandidiram za svetnika Občine Jezersko, vas, občani in občanke Jezerskega, pa naprošam, da greste 5. oktobra na volitve in daste svoj glas za tiste kandidate za občinski svet, ki bodo čas na Jezerskem znali zavrteti naprej, in ne več nazaj, kjer smo žal že bili.

Vrednota velikih je znati naučiti prihajajoče, kajti le-to te odvrne od misli, da se s tabo nena-domestljivost konča.

Zahvalil bi se vsem, ki so bili z Jezerjani takrat, ko nam ni bilo lahko, še posebej pa vam, spoštovane občanke in občani, ki ste verjeli v nas, ko ste nam dali svoj glas na volitvah pred štirimi leti, in še vedno verjamete v lepšo prihodnost Občine Jezerskega.

Jure Markič

PR' JEZER

PR' JEZER (ISSN 18547583) je priloga Gorenjskega glasa o občini Jezersko. Prilogo pripravlja uredništvo Gorenjskega glasa, d. o. o., Kranj, Bleiweisova cesta 4, Kranj, odgovorna urednica Marija Volčjak, urednica Danica Zavrl Žlebir. Telefon 04/201-42-00, faks: 04/201-42-13, e-pošta: info@g-glas.si. Oglasno trženje Božena Avsec, tel. 04/201-42-34, božena.avsec@g-glas.si. Tehnični urednik Grega Flajnik, tel. 04/201-42-56. Priprava za tisk Gorenjski glas, Kranj, tisk Tiskarna Littera picta d. o. o., distribucija Pošta Slovenije. Pr' Jezer, štev. 3, je priloga 79. številke Gorenjskega glasa, ki je izšla 3. oktobra 2014 v nakladi 410 izvodov, prejmejo jo vsa gospodinjstva v občini Jezersko.

Naslovnica: Harmonikarji na Jezerskem

Foto: Tina Dokl

OBČINA JEZERSKO, ZG. JEZERSKO 65, ZG. JEZERSKO

Gradili in obnavljali po celotni občini

Avgusta so se na območju celotne občine začela gradbena dela.

Večina posledic februarskega žleda je bila že odpravljenih, a kljub temu je ostalo še kar nekaj poškodb predvsem na gozdnih cestah. Tako so bile sanirane cesta Kanonir–Dol, cesta na Mur-novo, cesta na Mali vrh, cesta za Orlovec, cesta Gaštej–Rezmana, cesta Rezman–Močnik, cesta kamnolom–Virnikova karavla ter parkirišče v bližini bolnice Krtina.

Sanirane ali na novo asfaltirane so bile naslednje ceste in cestni odseki: cesta Spodnji Virnik, cesta Planšarsko jezero–tovorna žičnica, kjer je bil tudi adaptiran most, cestni priključki za kmetije Šenk, Ank in Roblek, ceste do stanovanjskih objektov hišna številka Zg. Jezersko 144b, 122 in 106, parkirišče pred občinsko stavbo.

Na občinskih cestah so bile na vseh izpostavljenih mestih in cestnih objektih zamenjane

dotrajane varnostne ograje, na več mestih pa postavljene nove.

Za lažje gospodarjenje z gozdovi in kot posledica zimske ujme je bilo potrebno zgraditi tudi nekaj odsekov gozdnih vlak v dolini Ravenske Kočne in pod vznožjem Malega vrha, ki bodo tudi v prihodnje služile svojemu namenu. Za potrebe domačinov in obiskovalcev je bilo urejenih nekaj parkirnih mest na izhodišču za tematsko pot v dolini Ravenske Kočne. Čez potok Jezernica med »Drevesnico« in hostlom Stara pošta je bila zgrajena nova lesena brv. Ob cesti Planšarsko jezero–cerkev sv. Andreja sta bila postavljena dva nova stebra cestne razsvetljave in do »heliporta« speljana električna napeljava. Na Spodnjem Jezerskem (Zg. Fužine) je bil preko reke Kokre zgrajen nov del vodovoda

za oskrbo stanovalcev s pitno vodo, ki je bil poškodovan v ujmi leta 2013.

Na novo je bil urejen dostop do zbirnega centra, kjer je nameščena tudi nova varnostna ograja in drsna vrata. Na delu šolskega igrišča je bilo urejeno otroško igrišče ter manjši prostor z lesenimi sedali, primerno za druženje ali kratek počitek. Na športnem igrišču pa je bilo povsem na novo zgrajeno teniško igrišče.

Postavljeni sta bili dve panoramski tabli ter obnovljen sistem smerokazov v Ravenski Kočni in Komatevri.

Še ta mesec bomo kot nadaljevanje kolesarskih počivališč po dolini Kokre zaključili projekt gradnje štirih počivališč do mejnega prehoda - pri Macesnovskem mostu, pri cerkvi Sv. Andreja v Ravnem, na prvi serpentini in na nekdanjem mejnem prehodu.

Eden od gradbenih posegov v središču Jezerskega

Poskrbeli smo tudi za najmlajše.

Kanalizacijski sistem za naselje Zgornje Jezersko

Dela na kanalizacijskem omrežju v naselju Zgornje Jezersko so zaključena. Junija smo prejeli uporabno dovoljenje za uporabo kanalizacijskega sistema, konec avgusta pa še uporabno dovoljenje za uporabo čistilne naprave z osemsto populacijskimi enotami.

Trenutno je na sistem priključenih 110 objektov, kar zadošča za nemoteno delovanje čistilne naprave. Vse tiste lastnike objektov, ki so prejeli odločbe o obvezni priključitvi, a še niso priključeni na javno kanalizacijsko omrežje, pozivamo, da se priključijo v roku, določenem v Odločbi o odmeri komunalnega prispevka (rok priključitve objekta na kanalizacijsko omrežje znaša 6 mesecev od izdaje odločbe).

Način priključitve ostaja še vedno enak. Lastniki stavb sami poskrbijo za izvedbo priključka po pogojih iz soglasja. Priključitev lahko izvede katerikoli usposobljen izvajalec gradbenih del. Pred zasutjem kanala priključek pregleda strokovna služba Občine Jezersko. Strokovne službe upravljavca in Občine Jezersko bodo na razpolago za dodatna pojasnila tekom izvedbe priključka.

Na podlagi Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne ter padavinske vode na območju Občine Jezersko (Uradni vestnik Občine Jezersko, št. 05/2013) je na območju, kjer je kanalizacija zgrajena, priključitev obvezna. Nadzor nad izvajanjem določb tega odloka izvaja občinska inšpekcijska služba.

Na poselitvenem območju brez javne kanalizacije in na poselitvenem območju, kjer ni predvidena gradnja javne kanalizacije, morajo lastniki stavb na podlagi Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav (Uradni list RS, št. 98/07 in 30/10) za odpadno komunalno vodo, ki nastaja v obstoječi stavbi, sami na svoje stroške zagotoviti čiščenje v mali komunalni čistilni napravi ali zbiranje v nepretočni greznici najpozneje do 31. decembra 2017. Do rokov iz prejšnjega odstavka lahko lastniki obstoječih stavb uporabljajo za čiščenje komunalne odpadne vode obstoječe greznice.

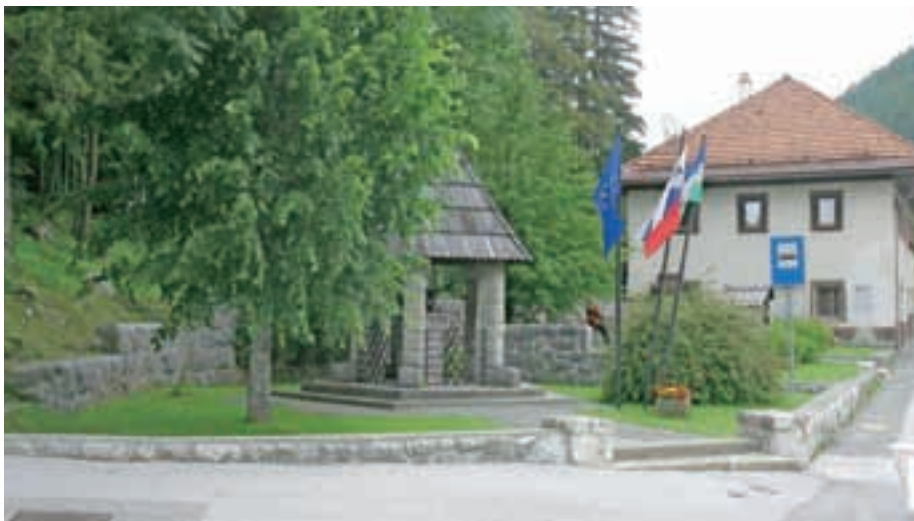
Prehajamo na izdajanje e-računov

Pravnim in fizičnim osebam, ki poslujejo z Občino Jezersko: obvezen prehod na izdajanje e-računov po 1. januarju 2015

S 1. januarjem 2015 bo morala Občina Jezersko, tako kot to velja za vse proračunske uporabnike, prejemati račune in spremljajoče dokumente izključno v elektronski obliki (v nadaljevanju e-računi). To pomeni, da bodo morale pravne in fizične osebe za dobavljeno blago, izvedene storitve ali izvedene gradnje pošiljati proračunskim uporabnikom e-račune.

Vse naše poslovne stranke, ki niste proračunski uporabniki, boste lahko svoje izdane e-račune pošiljale na več načinov in sicer:

- preko poslovnih bank, vključenih v medbančno izmenjavo e-računov prek procesorja »bankart«;
- preko ponudnikov elektronske poti, s katerimi ima UJP sklenjene pogodbe;
- preko spletnega portala UJP e-račun, prek katerega bodo lahko izdajatelji pošiljali e-račune z ročnim vnosom.

Občina Jezersko v številkah

Podatki za leto	2010	2011	2012
Površina km ²	69	69	69
Število prebivalcev	672	660	635
Število moških	331	327	316
Število žensk	341	333	319
Naravni prirast	1	-7	-1
Skupni prirast	1	-24	-6
Število vrtcev	1	1	1
Število otrok v vrtcih	19	18	19
Število učencev v osnovnih šolah	34	34	33
Število dijakov (po prebivališču)	24	18	18
Število študentov (po prebivališču)	53	43	41
Število delovno aktivnih prebivalcev (po prebivališču)	258	252	244
Število zaposlenih oseb	102	96	79
Število samozaposlenih oseb	26	30	30
Število registriranih brezposelnih oseb	17	15	17
Povprečna mesečna bruto plača na zaposleno osebo (EUR)	1.293,86	1.235,73	1.195,32
Povprečna mesečna neto plača na zaposleno osebo (EUR)	849,45	835,94	819,03
Število podjetij	50	57	50
Prihodek podjetij (1.000 EUR)	19.054	16.062	13.910
Število stanovanj, stanovanjski sklad	299	356	358
Število osebnih avtomobilov	367	359	351
Količina zbranih komunalnih odpadkov (tone)	227	129	129

Vir: statistični urad RS (www.stat.si)

Vse ostalo je potem enako kot pri poslovni banki. Tretja možnost bo namenjena strankam, ki na letnem nivoju izdajajo proračunskim uporabnikom manjše število e-računov (do 5 računov na mesec). Portal bo omogočal ročni vnos e-računov in bo dostopen prek spletne strani UJP.net od 1. januarja 2015 dalje. Kako bo izgledal portal za ročni vnos, bo torej znano po novem letu.

Banke, ki so vključene v sistem izmenjave podatkov »bankart«

Banka	Velja od
Banka Koper d.d.	1. 4. 2014
Delavska hranilnica d.d.	1. 5. 2014
Nova ljubljanska banka d.d.	1. 5. 2014
Hypo Alpe-Adria bank d.d.	27. 6. 2014
Deželna banka Slovenije d.d.	1. 7. 2014
Gorenjska banka d.d.	1. 7. 2014
Abanka Vipava d.d.	1. 7. 2014
Nova kreditna banka Maribor d.d.	1. 7. 2014
Poštna banka Slovenije d.d.	1. 7. 2014
Banka Celje d.d.	1. 7. 2014
Probanka d.d.	1. 7. 2014
SKB d.d.	17. 7. 2014
Unicredit banka Slovenija d.d.	24. 7. 2014
Raiffeisen Banka d.d.	31. 7. 2014
Hranilnica LON d.d.	6. 8. 2014

Prvič podelili občinsko priznanje

Razstave, zeliščarski pohod, športne prireditve, jezerska stojnica in osrednja svečanost so zaznamovali letošnji praznik občine Jezersko.

Junija občina Jezersko praznuje. Tudi letos se je v čast praznika zvrstilo več dogodkov. Kulturno-umetniško društvo je pripravilo fotografsko razstavo Jona Žagarja v knjižnici, v predverju dvorane Korotan pa sta bili kar dve razstavi, Meteorit Jezersko (kamnino je pred več kot dvema desetletjema na Češki koči našel Kranjčan Božidar Malovrh, sedaj je razstavljena v Prirodoslovnem muzeju Slovenije) in razstava ročnih del, ki so jo pripravile domače mojstrice. Biolog Matej Tonejec je znova vodil zeliščarski pohod, organizirana je bila jezerska stojnica, potekale pa so tudi številne športne prireditve.

Osrednja slovesnost, ki jo je letos pripravilo kulturno-umetniško društvo, je bila posvečena spominu na februarsko dogajanje na Jezerskem v času žledoloma, kar so na odru duhovito uprizorili jezerski igralci. Na koncu so se še zahvalili županu Juriju Markiču in njegovi ekipi, da v času, ko je bilo Jezersko vkovano v sneg in led, prav nihče ni bil pozabljen. V slavnostnem nagovoru občanom je februarske dogodke omenil tudi župan Jurij Markič, češ da jih je treba pustiti za seboj in gledati naprej. Spregovoril je o opravljenem delu in pri tem omenil težave, ki jih imajo majhne občine pri komunikaciji z državo, nanizal pa tudi nekatere

Vinko Tepina je kot športni delavec in smučarski trener od župana Jurija Markiča prejel priznanje za dolgoletno udejstvovanje na področju društvenih dejavnosti na Jezerskem. / Foto: Tina Dokl

Katarina Fuchs iz Prirodoslovnega muzeja Slovenije z Božidarjem Malovrhom in soprogo ob razstavi meteorita Jezersko / Foto: Tina Dokl

prihodnje načrte. Župan je prvič, odkar je občina Jezersko samostojna, podelil tudi občinsko priznanje. Prejel ga je Vinko Tepina, športni delavec in smučarski trener, za dolgoletno udejstvovanje na področju društvenih dejavnosti na Jezerskem. Slovesnost je s pesmijo obogatil domači kvartet Jutro.

Svečanost ob praznovanju občine se je nadaljevala s slavnostno sejo ob 60-letnici Gasilske zveze Kokra in v naslednjih dneh s spominsko slovesnostjo ob dnevu državnosti na Jezerskem vrhu.

Jezerski igralci so uprizorili februarsko dogajanje, ko je bil njihov kraj zaradi žleda odrezan od sveta. / Foto: Tina Dokl

Prva skupna razstava jezerskih mojstric ročnih del je bila ob letošnjem občinskem prazniku. / Foto: Tina Dokl

Glasovanje na volitvah članov občinskega sveta in župana Občine Jezersko bo v **nedeljo, 5. oktobra 2014, na voliščih, ki bodo odprta med 7. in 19. uro.**

Glasuje se za 1 kandidata za župana in 7 kandidatov za člana občinskega sveta. Za kandidata se glasuje tako, da se obkroži zaporedna številka kandidata.

SEZNAM POTRJENIH KANDIDATOV

VOLITVE ZA ŽUPANA OBČINE JEZERSKO

Kandidat je:

1. **Jurij Rebolj Jure**, roj. 09.02.1975, Zgornje Jezersko, Zgornje Jezersko 54 ,
inženir gradbeništva, vodja zahtevnejših projektov
predlagatelj: Tanja Rebolj in skupina volivcev

VOLITVE ZA ČLANE OBČINSKEGA SVETA OBČINE JEZERSKO

Kandidati in kandidatke so:

1. **Milan Milošič**, roj. 18.09.1956, Zgornje Jezersko, Zgornje Jezersko 90d, gostinski tehnik, gostilničar

predlagatelj: SD - SOCIALNI DEMOKRATI

2. **Peter Sušnik**, roj. 29.01.1969, Zgornje Jezersko, Zgornje Jezersko 90a, diplomirani varstvoslovec, policijski inšpektor

predlagatelj: Frančiška Lustek in skupina volivcev

3. **Marija Murovec Mija**, roj. 09.09.1956, Zgornje Jezersko, Zgornje Jezersko 57, predmetna učiteljica, učiteljica

predlagatelj: Matjaž Murovec in skupina volivcev

4. **Andrej Karničar Drejc**, roj. 21.03.1970, Zgornje Jezersko, Zgornje Jezersko 140, prof. športne vzgoje, kmetovalec

predlagatelj: Polona Virnik Karničar in skupina volivcev

5. **Primož Muri**, roj. 16.08.1974, Zgornje Jezersko, Zgornje Jezersko 151, dr. veterinarske medicine, živinozdravnik

predlagatelj: SDS - SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA, GORENJSKA REGIJSKA KOORDINACIJA

6. **Boris Meško**, roj. 13.12.1978, Zgornje Jezersko, Zgornje Jezersko 109c, elektrotehnik elektronik, specialist za hrbtenično omrežje

predlagatelj: Marko Meško in skupina volivcev

7. **Jurij Markič**, roj. 20.02.1957, Zgornje Jezersko, Zgornje Jezersko 106c, gradbeni tehnik, tehnični vodja podjetja

predlagatelj: Maja Markič in skupina volivcev

8. **Iztok Tonejec**, roj. 28.09.1960, Zgornje Jezersko, Zgornje Jezersko 70 , univ. dipl. inž. gradbeništva, direktor

predlagatelj: Vincencij Tepina in skupina volivcev

Vrstni red kandidatov je bil določen z žrebom.

Kandidati na lokalnih volitvah 2014

Jurij Rebolj, kandidat za župana Občine Jezersko

»Moj prestop z mesta svetnika na mesto kandidata za župana je povezan predvsem z željo po nadaljevanju uspešne poti, ki jo je zastavila zdajšnja občinska uprava. Predvsem želim dati poudarek dvema panogama, ki sta po mojem mnenju idealna za Jezersko, to sta turizem in predelava lesa.«

Milan Milošič, kandidat za člana občinskega sveta

»Že vrsto let se na Jezerskem ukvarjam z gostinstvom. Ocenjujem, da smo bili v prejšnjem mandatu uspešni in da smo z razumevanjem in sodelovanjem dosegali dobre rezultate. Povod sedanje kandidature izvira prav iz sodelovanja v prejšnjem mandatu z željo postoriti še kaj več za našo občino.«

Peter Sušnik, kandidat za člana občinskega sveta

»Za ponovno kandidaturo za svetnika sem se odločil, ker sem prepričan, da znamo in zmoremo stopiti skupaj in uresničiti zastavljene cilje. Ker je pred nami še veliko neuresničenih ciljev, menim, da bom s svojimi predlogi in energijo prispeval k zelenemu stanju. Prizadeval si bom, da bo čim več občanov lahko svoj kruh zaslužilo v domačem okolju in jim bo tudi omogočeno bivanje v domačem kraju. Zemlje je dovolj in glede na čas, ki prihaja, bo še kako pomembno, da bomo znali izkoristiti tudi marsikomu nekoristen svet in za nekega nerazumno dejavnost, a le na tak način bo zagotovljen mir in varnost ter omogočen razvoj slehernemu občanu.«

Marija Murovec Mija, kandidatka za članico občinskega sveta

»Za svetnico na Občini Jezersko kandidiram zato, ker mi ni vseeno, kakšen kraj bomo zapustili našim otrokom. Kar so ustvarili naši predniki, moramo ohranjati in nadgrajevati ter pokazati tistim, ki prihajajo k nam, ker to cenijo. Še bolj se bom trudila, da se povežemo med seboj, saj ima vsak svoje kvalitete, ki so še premalo izkoriščene.«

Andrej Karničar Drejc, kandidat za člana občinskega sveta

»Sem poročen, oče treh otrok. Kot profesor športne vzgoje sem enajst let poučeval na jezerski in preddvorski osnovni šoli. V mandatu 2006–2010 sem bil občinski svetnik. Dva mandata sem predsedoval Svetu zavoda Osnovne šole Matije Valjavca Preddvor, bil 4 leta podpredsednik Gorske reševalne zveze Slovenije in bil član Stokovnega sveta Republike Slovenije za šport. Ves čas sem aktiven

Primož Muri, dr. vet. med., kandidat za člana občinskega sveta

»Sem poročen in oče petih otrok. Po poklicu sem živinozdravnik in sem zaposlen v Veterinarski praksi Tenetiše, v popoldanskem času pa delam na domači kmetiji. Že v času študija sem v letu 1997 sodeloval pri ustanovitvi Društva rejcev ovc jezersko-solčavske pasme, ki sem ga nato vodil do začetka letošnjega leta (17 let). Sem tudi član Komisije za mednarodno sodelovanje ter predsednik Komisije za jezersko-solčavsko pasmo pri Zvezi društev rejcev drobnice Slovenije. V preteklem svetniškem mandatu sem bil član odbora za kmetijstvo in gozdarstvo, kjer smo organizirali nekaj okroglih miz, izvedli anketo o razvoju kmetijstva na Jezerskem, priredili predavanje na temo razvoja jezerskega gozdarstva ter organizirali strokovno ekskurzijo. Kandidiram zato, da s svojimi izkušnjami in znanjem pripomorem k trajnostnemu razvoju Jezerskega.«

Boris Meško, kandidat za člana občinskega sveta

»Za svetnika kandidiram, ker si želim nadaljevati zastavljeno delo v občinskem svetu naše občine. Prizadeval si bom tudi za izboljšano varnost v cestnem prometu in po svojih najboljših močeh pomagal realizirati ideje in predloge, podane s strani občanov.«

Jure Markič, kandidat za člana občinskega sveta

»Za kandidaturo za člana občinskega sveta sem se odločil zato, ker želim, da s skupnimi močmi nadaljujemo začeto delo in tako pripomoremo k nadaljnjemu razvoju Jezerskega. Prizadeval si bom, da bomo s smiselnimi investicijami nadgrajevali dobro začeto delo iz preteklih let.«

Iztok Tonejec, kandidat za člana občinskega sveta

»Za kandidaturo za člana občinskega sveta sem se odločil zato, ker menim, da lahko vse bogate izkušnje, ki sem jih pridobil tako na delovnem mestu, kakor tudi na številnih drugih področjih, kjer se aktivno udeležujem, koristno usmerim v razvoj naše občine.«

Med počitnicami ni bilo dolgčas

GASILCI TUDI MED POČITNICAMI

Med počitnicami so vsako leto počitniške dejavnosti, ena izmed njih je tudi gasilstvo. Ko smo se zbrali, nam je gasilec Ožbi pokazal cisterno in agregat, ki smo ga lahko poskusili zagnati. Meni je uspelo. Pokazal nam je tudi reflektor na gasilski cisterni. Ko nam je Ožbi vse to razkazal in razložil, kako stroji delujejo, smo šli k Domnu, ki nam je pokazal dihalni aparat za reševanje v dimu, lahko smo ga dali nase in dihali s pomočjo tega aparata. Potem smo šli k Boštjanu, ki nam je pokazal napravo, s katero lahko v dimu ali v temi najdeš človeka, ker meri toploto predmeta. Imenuje se termovizijska kamera. Potem smo se lahko igrali, da je v prostoru dim, in smo gledali skozi to napravo.

Po ogledu gasilske opreme smo se s kombijem in cisterno odpeljali na Remont, tam smo zakurili staro omaro. Nato so gasilci iz cisterne potegnili cev, mi smo se postavili v vrsto, da smo vsak posebej gasili omaro. Ko smo pogasili omaro, nam je Boštjan pokazal najmočnejši curek, tako da je omaro kar odneslo. Po gašenju smo se odpeljali nazaj v gasilski dom, kjer smo dobili sladoleadne lučke. Ko smo jih pojedli, so nas gasilci vprašali, če smo se naučili kaj novega. Tisti, ki ne hodijo na gasilske vaje, so rekli, da so se naučili, tisti pa, ki hodimo na gasilske vaje, pa smo rekli, da vse to že poznamo. Dan z gasilci mi je bil zelo všeč. Ob koncu počitnic so gasilci imeli vajo, gasili so našo hišo. Jaz sem bil pogrešan, skrnil sem se v drvarnico, kjer sta me našla dva gasilca. Prišla sta z dihalnimi aparati in me odvedla h gasilcem reševalcem, dali so me na nosila in privezali do konca vaje.

Jan Meglič, 5. j

IGRE Z ŽOGO

Počitniška dejavnost »igre z žogo« je bila z 10. julija zaradi slabega vremena prestavljena na 28. avgust.

Janez, Rahela in jaz smo se nekaj minut pred deseto uro, športno oblečeni in obuti, s kolesi odpeljali na igrišče, kjer sta nas pričakala dva voditelja: Damir Brdar in Primož Šenk. Drugih otrok tam razen nas treh ni bilo.

Začeli smo s košarko. Učili smo se, kako metati na koš. Vsak je imel tri poskusne mete. Nadaljevali smo s tenisom. Damir nam je pokazal, kako s teniškim loparjem odbijemo žogico. Vsak od nas, otrok, je potem z njim deset minut igral tenis. Sledila je nogometna etapa. Takrat se nam je pridružila še Tinkara. Razdelili smo se v dve skupini po dva in dva, eden pa je bil vratar. Med igro smo menjali skupine tako, da je bil vsak od nas nekaj časa tudi v голу. Potem smo še nekaj časa igrali tenis. Preden smo odšli domov, smo morali z »valjarjem« igrišče za tenis dobro poravnati, tako da ni bilo videti nobenih stopinj in sledi. Po končanih igrah z žogo smo se s kolesi odpeljali nazaj domov. Imeli smo prav lep in aktiven športen dan!

Kristina Muri, 4. razred

LOVSTVO

Ob deseti uri smo se zbrali pred šolo. Ko je prišel Davo, smo se pogovorili, kam gremo. Potem smo se z avtom odpeljali do Davove gostilne. Tam smo malo poklepetali, potem pa smo šli na pot. Hodili smo pol ure in prišli na cilj. Najprej smo kosili čmeriko. Kosili smo jo s srpom. Ko smo prišli do konca, smo šli do vode. Tudi tam smo počistili. Potem smo pospravili cev, ki je bila v zemlji. Cev smo zvali in jo odnesli Davu. Jaz, Aljaž in Ido smo šli delat lovske palice. Potem smo šli na Jenkovo planino. Tam smo jedli maline. Šli smo pa tudi do opazovalnice. Tam smo se slikali. Ko smo prišli nazaj, smo na palicah pekli hrenovke, klobase in kruh. Ko smo pojedli, smo videli dva velika orla. Potem smo se slikali z lovske palicami. Imeli smo se lepo.

Matic Retelj, 5. razred

PLEZANJE

Med počitnicam sem šel plezat v Železno Kaplo. Pred šolo smo se zbrali jaz, Aljaž, Ido, Tija, Eva in Lovro. Ko smo prispeli do plezališča, nam je Žan pokazal opremo za plezanje. Pokazal nam je, kako se pleza in naredi osmico. Potem smo začeli plezati. Najprej sem preple-

zal najtežjo plezalno smer, nato pa lažjo. Vmes smo imeli tudi malico. Za malico sem imel vanilijeve rogljičke. Po plezanju smo odšli v trgovino. Za nagrado je vsak dobil sladolead. Odpeljali smo se domov. Bilo mi je všeč.

Gašper Rupar, 5. razred

S PREMAGOVANJEM OVIR DO SKRITEGA ZAKLADA

Najprej smo se zbrali v šoli. Potem smo šli do jezera. Tam smo imeli razne ovire. Razdelili smo se v dve skupini, fantje proti puncam. Najprej smo imeli plazenje pod vrhovo. Tam smo zmagale puncice. V naslednji igri smo se morali dogovoriti, kako bomo prišli do označene točke. Spet smo zmagale puncice. Nato smo vlekli vrv. Spet smo zmagale puncice. V četrti igri smo metali teniške žogice v vedro. Tu so bili boljši fantje. Nato smo šli z gumenjakom na drugo stran jezera po teniške žogice. Zmagale smo puncice. Nazadnje smo hodili po vrvi. Tu so zmagali fantje, ki so prišli najdlje. Na koncu smo dobili zaklad. To je bil sladolead. Kdor je želel, se je lahko še vozil po jezeru. Bilo je zelo lepo.

Tija Rebolj, 5. razred

PLANINSKI TABOR VELIKA PLANINA

25. junija smo se odpravili na planinski tabor. Ob osmih smo se zbrali pred šolo. Jaz sem se peljala z Uršo, Doro in Tijo. Ko smo prispeli, smo vzeli nahrbtnike in šli na nihalko. Moj nahrbtnik je bil zelo težek. Pripeljali smo se na zgornjo postajo in odšli v kočo, kjer smo spali. Po kosilu smo imeli prosto. Popoldne smo hoteli iti k pastirju, ampak smo obrnili, ker je bila megla in je deževalo. Naslednji dan smo šli na Gradišče, Veliko planino, Malo planino in Dovjo gričo. Po večerji sta Miha in gopa Mija napeljala vrv, po kateri smo se vozili s škripcem. Naslednji dan smo imeli pred kosilom družabne igre. Bile so tri skupine. Jaz sem bila v Lucijini ekipi. Ekipi sta imela še Aljaž in Urša. Pobirali smo bombone. Prvi je imel zavezane oči, ostali pa smo mu govorili, kam naj gre. Zmagala je Aljaževa ekipa. Po kosilu smo pospravili kočico in se z nihalko spustili v dolino. Preden smo odšli na Jezersko, smo šli pogledat slap Orglice. Domov smo prišli okoli petih. Bilo mi je zelo všeč.

Tinkara Muri, 5. razred

KOPALNI IZLET V TERME SNOVIK

Najprej se zahvaljujemo gospe Miji Kuhar, ki je organizirala kopalni izlet v terme, planinskemu društvu, ki je udeležencem organiziral malico, in vozniku avtobusa, ki nas je varno pripeljal v Snovik in nazaj na Jezersko. Zjutraj nas je pred Kazino čakal avtobus. Izleta se nas je udeležilo 24 otrok in odraslih. Vožnja v eno stran je trajala 1 uro in 15 minut. Ko smo prispeli v Terme Snovik, je šla gospa Mija po zapeljivke za vstop v bazen, mi pa smo pojedli sendviče in pili ledeni čaj. Kasneje smo se odpravili v garderobe, se hitro preoblekli v kopalke in odšli proti bazenom. Vsak se je namestil na svoj ležalnik. Potem pa hitro v bazen. Zjutraj je bilo še hladno, zato smo šli v notranji bazen, kasneje pa v zunanjega. V zunanjem bazenu so bili trije zelo zabavni tobogani, na katerih smo bili skoraj ves čas, zraven pa so bile viseče mreže nad in v vodi, na katerih si lahko ležal. Ob 12.30 smo imeli kosilo. Jedli smo špagete z mesno omako, odrasli pa so si lahko sami izbrali kosilo po želji. Za sladico smo imeli nekaj podobnega tortici oziroma piti. Po kosilu smo šli spet v bazen. Preden smo odšli, smo naredili še skupinsko sliko, se šli preobleč v garderobe in si privoščili sladoled. Odšli smo na avtobus in se odpeljali proti naši lepi dolini Jezersko. **Hana, Dora in Nuša Osterman**

POČITNIŠKA ORIENTACIJA

Dobili smo se pred šolo ob desetih. Peš smo šli do novega mosta pri drevsnici.

Naredili smo skupine. Tekmovali smo, katera skupina bo zmagala. Med tekmovanjem smo morali najti postaje. Na postajah smo odgovarjali na vprašanja. Ko so vse skupine našle vse postaje, smo prešteli točke. Potem smo napihnili balone, jih privezali na noge in pokali. Tekmovali smo tudi, katera skupina bo prej napolnila plastično merico. Na koncu smo zabijali žeblje. Zmagala je Nežina skupina. Na koncu je Neža dobila čokolado milko, lučko smo pa dobili vsi.

Nekateri smo šli od jezera do šole peš, drugi pa z avtom. Nato smo šli domov.

Borut Resman, 4. razred

Splača se biti naročnik
Gorenjskega glasa

Pokličite 04/201 42 41 ali pišite:
narcnine@g-glas.si

Gorenjski Glas

Čudovit pozdrav iz vrtca Palček!

Po spročenih poletnih mesecih, ko smo se veliko igrali, vrtnarili, pripravljali domače napitke, spoznavali folkloro in se zabavali, smo v mesec september zakorakali v družbi petih novih palčkov malčkov. Trije med njimi so še tako majceni, da jim starejši zelo radi pomagajo in priskočijo na pomoč pri vsakem koraku. Ena nova palčica si je izbrala najboljšega prijatelja, brez katerega ji je v vrtcu kar malce dolgčas, najstarejši palček pa uživa v pripovedovanju zgodb iz domače kmetije. Vsi novi palčki so tako zelo pogumni in mi smo veseli, da so od sedaj naprej naši novi prijatelji. Z njimi si vsakodnevno radi delimo nove igrače, s katerimi nas je presenetil naš poštar.

V pričetku septembra pa se je zgodilo tudi nekaj neverjetnega: v vrtcu, v naši igralnici, je pristalo VELIIKOOO letalo. Skozi okna gledajo naši palčki in čakajo, da letalo zopet vzleti. Letalo se bo v oktobru ustavilo v Severni Ameriki, kjer bomo obiskali indijansko vas in se zabavali z indijanskim poglavarjem. V novembru bomo odleteli v Avstralijo, kjer bomo lovili kenguruja in se gibali tudi v družbi koale. Decembra bomo prileteli domov, ker pričakujemo, da nas bo pod novoletno smrečico čakalo veliko daril (saj smo zelo pridni). Januarja bomo obiskali mrzlo Antarktiko in se preizkusili v gradnji iglujev, februarja pa se zopet vrnili domov in zapeli s Francetom Prešernom. Marca bomo vonjali začimbe Indije in se aprila skrivali v deževnem gozdu Indonezije. V mesecu maju bomo poskusili podreti kitajski zid ter junija zaigrati na prave afriške inštrumente. Ko pa nas bo pričelo greti vroče juljsko sonce, se bomo vrnili k vam domov ter se zabavali v družbi običajev tabornikov in skavtov.

Verjamemo, da nam v vrtcu ne bo dolgčas in če ste katero od naštetih dežel vi že obiskali in ste polni neverjetnih doživetij, ki bi jih delili z nami, vas vabimo, da nas obiščete in delite vaše zgodbe tudi z našimi otroki.

Lepo vas pozdravljamo in se vam oglasimo s kakšno lepo razglednico našega vrtčevskega potovanja! **Vzgojiteljica Daša Pučko**

Na olimpijadi ruskega jezika

Sodelovala sem na XIII. Mednarodni olimpijadi ruskega jezika v Moskvi.

Ruščina se mi že od nekdaj zdi prav poseben jezik. Precej podoben naši materinščini, a ravno ta podobnost Slovincem otežuje učenje tega jezika, saj se nam velikokrat zgodi, da če slovenske izraze izgovorimo z ruskim naglasom, pa smo že rojeni govorniki. Ruščino sem kot krožek začela obiskovati že v osnovni šoli, moje intenzivnejše učenje pa se je začelo že skoraj pred štirimi leti za klopni škofjeloške gimnazije. Cirilico sem po enem mesecu že vzela za svojo in tudi slovnica mi nikoli ni povzročala težav.

Letos aprila sem že drugič tekmovala na državnem tekmovanju iz ruščine, a tokrat na višjem nivoju, in osvojila drugo mesto. S tem dosežkom sem postala članica šestčlanske ekipe, ki je našo državo letos spomladi zastopala na XIII. Mednarodni olimpijadi v Moskvi. Tri dijakinje so tekmovali na osnovnem nivoju, jaz pa še z dvema kolegom na višjem nivoju. Nisem pričakovala, da nas bodo v Moskvi Rusi

obravnavali kot prave olimpijce – športnike. Na letališču smo dajali prve intervjuje, bivali smo v luksuznem hotelu in po Moskvi smo se vozili s policijskim spremstvom, na slovesni prireditvi ob koncu olimpijade pa so sledili še govori predstavnika pisarne ruskega predsednika in ministra za šolstvo. Olimpijada je potekala na Inštitutu ruskega jezika Aleksandra Sergejeviča Puškina. Sodelovalo je 205 udeležencev iz tridesetih držav, največ iz Evrope in Azije. V sklopu tekmovanja je bilo treba narediti seminarsko nalogo na izbrano temo iz ruske kulture in predstavitev poslati na Inštitut že nekaj tednov pred začetkom olimpijade. V svoji seminarski nalogi sem se posvetila ruskemu baletu. V Moskvi smo morali opraviti še preizkus bralnega razumevanja, slovnčni test in ustni izpit. Slednji se mi je zdel najzahtevnejši, saj smo izžrebal temo, o kateri smo morali spontano govoriti vsaj deset minut, nato pa so sle-

dila še vprašanja. Izžrebala sem temo o ruskih skladateljih. Kljub hudi konkurenci smo se vsi slovenski udeleženci dobro odrezali. Sama sem osvojila priznanje tretje stopnje, česar nisem pričakovala.

V času olimpijade je bil v Moskvi vročinski val. Vsak dan so termometri kazali okoli štirideset stopinj Celzija, tako da izkušnje z t. i. rusko zimo k sreči nimam. Spoznali smo se z vrstniki iz Vietnama, Mongolije, Kitajske ..., a največja prijateljstva smo skovali s Srbi, s katerimi smo se lahko sporazumevali kar »po naše.« Med bivanjem v Moskvi smo imeli tudi čas za ogled nekaterih znamenitosti. Nismo se mogli načuditi mogočnosti srednjeveškega Kremlja, Rdečega trga, lepota pravoslavnih cerkva in drugim znamenitostim tega čudovitega mesta. Prav hitro, ko smo se vozili iz samega centra proti obrobju Moskve, pa blišč in lepote ulic, luksuzne avtomobile in premožne Moskovčane zamenjajo socialistični stanovanjski objekti in stare lade.

Teden v Moskvi je zaradi natrpanega urnika zelo hitro minil. Zadnji večer je bila na sporedu slovesna podelitev nagrad, kjer so organizatorji pokazali svojo rusko iznajdljivost. Vsak sodelujoč je namreč prejel simpatičnega plišastega medvedka, ki v rokah drži blazinico z našimi olimpijskimi krogi in pripisom Soči 2014. Koliko Rusom pomeni to tekmovanje, smo spoznali šele na tej prireditvi, ko smo v dvorani videli množico novinarjev, fotografov in snemalcev. Presenečeni smo bili tudi nad številom ruskih, kitajskih in drugih azijskih visokih politikov, ki so nas ob zaključku tega tedna nagovorili. Reportaže s te prireditve so bile na sporedu po mnogih ruskih in tujih televizijah in radiih. Olimpijada je bila zame vsekakor odlična izkušnja in priložnost za izpopolnjevanje znanja ruščine, kar mi bo letos pri pripravah na maturo prišlo zelo prav. Vesela sem, da mi moja profesorica ruščine Marjeta Petek Ahačič in profesorski zbor Gimnazije Škofja Loka stojijo ob strani. S svojo pomočjo so mi omogočili priprave in udeležbo na olimpijadi. **Ana Knavs**

Udeleženci olimpijade v znanju ruskega jezika v Moskvi

Biserne besede

»Od besed se ni še nihče zredil.« (B. Golob)

Jesen je čas pobiranja sadov in hkrati čas, poln začetkov. Prične se novo šolsko leto, novi cikli predavanj, delavnic, vadbenih programov ... in čeprav se na koledarju še ne zamenja nova številka leta, se vsi hitimo zavezovati tem in onim obljubam in zavezam.

In jeseni nastopi tudi čas, ko začnemo lov na besede. Tega se lotimo tiste, ki imamo besede rade in smo njihove prijateljice. S pravimi prijateljicami je tako, da te znajo vedno spraviti v dobro voljo, se z nami smejejo in če je potrebno, tudi jočejo. Prava prijateljica namreč nikoli ne laže ali se spreneveda. Vedno je s tabo odkrita in ti pove v obraz to, kar ti gre. Torej, besede so res prave prijateljice. Z njimi preživljamo prijetne večere ali popoldanski počitek in še med vsakodnevnim kuhanjem kosila se najde luknjica časa, da nas besede odnesejo v najrazličnejše svetove.

Nad suhoparnimi številkami lanske sezone smo bile Bisernice, ki smo članice medgeneracijske bralne skupine, vse nemalo začudene,

da se jih je toliko nabralo. Besed namreč. Te so nam delale družbo na več kot 3580 gosto popisanih straneh in skupaj z njimi smo se lani družile več kot štirideset ur. Naj vas razveselim, letos ne bo nič drugače. Besed gotovo ne bo manjkalo, pa tudi iskrenja z njimi. Vesele smo, ko nam naproti pride g. Humor, včasih se prikrade še teta Jeza ali nas potre botra Žalost. Ampak njiju kaj hitro odslavimo. Tako naj bo tudi letošnje jesensko povabilo k besedam, bisernim besedam. Z njimi si bomo pretegnile misli, razgibale možgančke, telovadile z obrazno mimiko, intenzivno uporabljale vsa čutila, najbolj pa jezik, učvrstile bomo trebušno prepono in kar je najpomembnejše – ne bomo se zredile! In še naša zaveza? Še več modrega branja in kramljanja!

Naše prvo srečanje v letošnji sezoni je bilo v nedeljo, 28. septembra, ko smo v goste povabili Berto Golob, ki je z nami delila svoje misli. Pogovor z njo si lahko preberete v naslednji številki Pr' Jezer.

Bisernice

Kulturno poletje

V juniju smo si člani turističnega in kulturnega društva za letošnje poletje zastavili ogromno nalog in sestavili zgibanko Jezerska štorija. To ste prejeli vsi krajan, ogledali ste si jo lahko tudi na spletu.

Mija Murovec pri predenju volne na tradicionalen način

Vsak četrtek popoldne sem na Šenkovi domačiji prikazala predelavo volne na tradicionalen način, v glavnem predenje. Prikaz filcanja je po dogovoru s Polono prikazala Vesna Misjak. Predenje so si ogledali predvsem otroci, ki so bili v taboru pri Šenku. Predenje sem prikazala tudi na Ovčarskem balu, kjer je zanj predvsem med tujimi gosti vsako leto več zanimanja.

Petkovi večeri so bili v idiličnem okolju Jenkove kasarne rezervirani za prikaz jezerskih štorij. Predstavo v zgornjih prostorih kasarne sestavljajo tri kratke dramatizirane črtice iz obširne zbirke ljudskih zgodb, zbranih v knjigi Jezerske štorije. Obiskovalci so poleg predstave izvedeli še marsikaj o življenju na Jenkovi kmetiji v preteklosti in si ogledali stalno zbirko najrazličnejših predmetov iz kmečkega

življenja. Za popotnico pa je vsak obiskovalec dobil še priložnostno slaščico iz slastne kuhinje gospe Olge. Predstave (kar deset smo jih odigrali v dveh mesecih) so bile dobro obiskane, še posebej kadar so prišli gostje s Šenkove domačije. Posamezni turisti, ki so se mudili na Jezerskem, pa so se redko udeležili predenja ali štorij.

Dvakrat smo na Šenkovi domačiji v času polne lune uprizorili predstavo s petjem Vasovanje in polna luna. Obisk je bil kljub pozni uri in kislemu vremenu obakrat nad pričakovanji. To je bilo za vse igralce, ki so sredi poletja kar težko našli čas za vaje in nastop, zelo spodbudno. Upam, da se bo naše delo, tako na kulturnem kot turističnem področju nadaljevalo in da bo tudi primerno cenjeno. **Mija Murovec**

Moje, tvoje, naše knjige ... knjigobežnice

»Moje, tvoje, naše knjige« so dobile nove police v preddverju knjižnice. Zdaj imajo več prostora in so zložene po abecedi avtorjev. Knjige so namenjene prebiranju, kratkočasju, raziskovanju ..., če vam je katera všeč, jo preprosto vzamete. Lahko jo vrnete ali pa tudi ne, nihče vas zato ne bo karal ali terjal. V bodoče vam bodo knjige na voljo tudi med sprehodom, ko boste občudovali vršace okoliških hribov. Našli jih boste v posebej za njih narejenih hiškah, »knjigobežnicah«, ki jih nameravamo namestiti ob počivališčih na tematski poti v dolini Ravenske Kočne. Vabljeni tako med police v preddverje knjižnice kot tudi na klopce zraven knjigobežnic.

Mija Murovec, KUD

Koncertna dogodka

V soboto, 20. septembra, sta nam Ana in Iva Muri s svojim dobrodelnim koncertom pripravili nekaj neponovljivo lepega. Obiskovalci, ki smo pričakovali nekaj enkratnega, smo popolnoma napolnili cerkev sv. Ožbalta in nismo bili razočarani. Sopran Ive je odmeval od cerkvenih obokov kot vodno žuborenje, v duetu z Aninim altom pa pričaral melodije, ki so povzročile drhtenje duše. Ani želim srečno pot v Malavi in še bolj vrnitev, obema pa se zahvaljujem za čudovit večer.

Na nedeljskem koncertu (21. septembra) v dvorani kulturnega doma Korotan pa je maloštevilnemu občinstvu šestindvajsetletni Gregor Dešman polepšal večer s svojim virtuosnim igranjem na klavir. Ko smo se ob koncu zahvalili za njegov obisk, je sam pripomnil, da upa, da ni zadnji. Tisti, ki se tega dogodka niste uspeli udeležiti, upajte, da se bo njegova želja izpolnila. **Mija Murovec**

Meta, Meta, al' že spiš?

Tako so na Šenkovi domačiji »ukali« mladeniči, ki so v okviru Jezerske štorije, poletnega dogajanja na Jezerskem, julija premierno uprizorili vasovanje po scenariju Mije Murovec.

Mija Murovec in Maja Lesar pred premierno uprizoritvijo vasovalske igre / Foto: Tina Dokl

Posvet fantov pred odhodom na vasovanje / Foto: Tina Dokl

Fantje in dekleta iz KUD-a Jezersko so v sproščenem vzdušju odigrali igro, ki prikazuje pogovor fantov pred odhodom na vasovanje in obisk pod dekletovim oknom s petjem vasovalskih pesmi. Da so igro sploh lahko postavili na »oder« Šenkove domačije, je poskrbela domačinka Mija Murovec, ki je scenarij napisala po zgledu zbadljive vasovalske pesmi, ki jo je pred šestdesetimi leti zapisala njena pokojna mati.

Mladi Jezerjani so tako dobili priložnost, da pokažejo svojo nadarjenost, poleg tega pa so po dolgih letih ponovno uprizorili igro, ki v ospredje postavlja jezersko domačnost in pristnost. »Tega nam brez dobre skupine in medsebojnega zaupanja ne bi uspelo, pristnost, ki ste jo videli v predstavi, pa izhaja iz igralcev samih, to imajo v genih,« sta po zaključku igre poudarili predsednica KUD-a Jezersko Maja

Lesar in scenaristka, ki sta bili z izvedbo zelo zadovoljni.

Nastopajoči so tako julija kot avgusta, ko so igro ponovno uprizorili, izpolnili pričakovanja gledalcev, igralec Anže Šenk pa nam je zaupal svojo idejo za prihodnje uprizoritve: »Ta kratka igra bi bila odlična uvertura v plesni večer, saj se zaključi z veselim igranjem na harmoniko, petjem in plesom.« **Nastja Bojčić**

Trije koncerti osmega festivala

Spoštovane občanke in občani Jezerskega, dragi prijatelji glasbenega festivala VoxLaci!

Uspešno smo zaključili osmi glasbeni festival Vox Laci. V juliju, avgustu in septembru smo pripravili tri koncerte, ki so ponovno doživeli odobravanje in zadovoljstvo s strani poslušalcev. Poslušali smo zanimive ustne harmonike, odlično vokalno skupino, vrhu-

nec umetniškega ustvarjanja pa doživeli s pianistom Gregorjem Dešmanom. Na žalost ugotavljamo, da vsesplošna kriza negativno vpliva tudi na kulturo. Po vsej Sloveniji so bili organizatorji raznih kulturnih dogodkov, festivalov in drugih projektov zaradi pomanjkanja finančnih sredstev primorani odpovedovati ali zmanjševati programe. Tako je bil tudi naš letošnji festival okrnjen. Na srečo pa se kulturniki, ki delujemo z dušo in s srcem, ne damo. Zavedati se moramo,

da je naša mlada država nastala prav zaradi kulture in na temeljih zgodovine kulturnega slovenskega naroda. Organizatorji festivala VoxLaci se bomo potrudili, da bomo festival izvedli tudi v naslednjem letu. Za sofinanciranje festivala se zahvaljujemo Občini Jezersko in ostalim sponzorjem. Seveda pa brez poslušalcev tudi našega festivala ne bi bilo, zato se zahvaljujemo vsem zvestim obiskovalcem naših koncertov.

Ariana Debeljak

Obiski iz desetih držav

Štiriletno poročilo TIC-a Jezersko

Od ponovnega odprtja TIC-a v letu 2011 so minila štiri leta, zato je čas, da se ozremo nazaj ter preverimo, kje smo takrat bili in kje smo danes, ter misli usmerimo v prihodnost. Za začetek naj navedem nekaj števil, ki vseeno pričajo, da je Jezersko v omenjenem obdobju nedvomno napredovalo tudi na področju turizma.

Število nočitev se je v letu 2013 v primerjavi z letom 2010 povečalo za 49 odstotkov, in sicer iz 5595 na 8351. Leta 2011 je bila beležena 11-odstotna rast, leta 2012 9-odstotna, 2013 pa 22-odstotna. Število obiskovalcev TIC-a se je v letu 2014 v primerjavi z letom 2011 povečalo za 69 odstotkov. Leta 2012 je bila beležena 41-odstotna rast, leta 2013 15-odstotna, leta 2014 pa 3,5-odstotna rast obiska. Skupaj je v zajetem obdobju TIC obiskalo 4870 obiskovalcev. Jezersko obišče nekaj več kot polovica tujih turistov (52 odstotkov), ki v večini prihajajo iz Italije, Nemčije, Nizozemske, Češke, Avstrije, Hrvaške, Finske, Belgije, Poljske. Malo manj kot polovica (48 odstotkov) pa je domačih turistov, ki tradicionalno največ prihajajo s Primorske in Štajerske. Dnevni obiskovalci so najpogostje z Gorenjske in ljubljanske regije. V večini prevladujejo družine z majhnimi otroki ter starejši in mlajši pari. Vedno več je tudi t. i. organiziranega turizma – skupine prihajajo preko agencij in drugih organizacij. Največ povpraševanja je po pohodništvu (gorništvu, pohodništvu, sprehodi) ter drugih aktivnostih v naravi (naravne in kulturne znamenitosti, oddih, gorsko kolesarjenje, dogodki v kraju, športne aktivnosti, tudi lov in ribolov). Za letošnje dnevne dogodke, imenovane Jezerska štorija, je bilo v TIC-u zabeleženih skupno 617 rezervacij, kar je v primerjavi s preteklimi leti velik uspeh. Letos je bilo do konca septembra skupno zabeleženih 12 obiskov novinarjev

oz. turističnih agentov, ki so prišli iz naslednjih držav: Slovenija, Srbija, Italija, Slovaška, Francija, Nemčija, Madžarska, Belgija ter Velika Britanija.

Ponudba domačih pridelkov

Projekti občine, ki so bistveno popestrili turistično ponudbo naše doline, so naslednji: ureditev sprehajalne tematske poti v Ravenski Kočni in sprehajalne poti vaško jedro – Planšarsko jezero ter poti neposredno ob jezeru, dostopnost izvira mineralne vode, nakup stojnic in redna organizacija Jezerske tržnice, nakup ratraka za urejevanje tekaških prog, ureditev parkirnih

prostorov, dodatne označitve in informacijske table, ureditev javnega otroškega, športnega in teniškega igrišča.

Nov turističen zagon je pripomogel k uresničitvi številnih zasebnih projektov, med katerimi naj naštejemo: odprtje Gorniškega centra, zaživetev kmetij kot turističnih ponudnikov (Šenkova domačija in Ekološka kmetija Kovk), odprtje prvega hostla na Jezerskem. Velik razvojni napredek je viden na strani ponudbe lokalnih domačih izdelkov. Svoje dejavnosti so tako registrirali pridelovalci sira, mesa, drugih mlečnih izdelkov – Eko kmetija Karničar, zeliščni produkti – Zeliščni čaji Kočna, ročno pletilstvo – Evelina Plaznik, hišni likerji – Stara Pošta, dopolnilne dejavnosti na kmetijah (kmetija Jenk, Sp. Virnik, Šenkova domačija). Verjetno sem koga izpustil, vendar ne namerno.

Storjenega je bilo mnogo, morda celo več od pričakovanj. V prihodnje pa je nujna nadgradnja – poudarek na skupni promociji, prepoznavnosti na tujih trgih, sodelovanju na prodajnem nivoju. Na področju sodelovanja velja omeniti, da smo se v letu 2014 tesneje povezali turistični predstavniki na območju Kamniško-Savinjskih Alp. Trenutni rezultati delovnih srečanj (občina Solčava, Preddvor, Kamnik, Luče in Jezersko) so: skupni nastopi na sejnih, izdelana Pohodniška karta celotnih Kamniško-Savinjskih Alp, izdelani trije dnevni pohodniški paketi, vzajemna promocija (izmenjava promocijskih materialov in spletna podpora med občinami), dogovorjeno krožno usmerjanje gostov preko celotnega območja. Torej princip delovanja »ostanite pri nas, ostali niso zanimivi« smo preusmerili v »jaz tebi, ti meni«. Takšna praksa se bo izkazala za edino pravo tudi znotraj naše Jezerske doline.

Marko Meško

Drobnico prignali v dolino

Šestinpdeseti Ovčarski bal, ki sta ga organizirala Gostišče ob Planšarskem jezeru in Turistično društvo Jezersko, je avgusta v jezersko dolino ponovno privabil veliko obiskovalcev.

»To je ena osrednjih etnografskih prireditev v Sloveniji, ki jo ljudje radi obišejo, saj prikazuje tisto, kar so naši očetje in dedi živeli. Naklonjeno nam je tudi vreme, vsekakor pa so pravi ljudje tisti, ki si vzamejo čas in pridejo na Jezersko, česar smo Jezerjani vedno veseli.« je dejal župan Občine Jezersko Jurij Markič, ki je bil z obiskom tradicionalnega dogodka zelo zadovoljen.

Dogajanje so sicer s svojim nastopom odprli Mladi korenjaki in člani Harmonikarskega orkestra Jezersko, ki so obiskovalce skozi glasbeni uvod popeljali do osrednjega dela Ovčarskega bala, ko so pastirji s planin prignali ovce, spremljali pa so jih domači harmonikarji. Kot je pojasnil pastir Damjan Smrtnik, so na Ovčarski bal pripeljali le petintrideset ovac, saj je slednje avgusta, ko še ni pravi čas za odhod s planin, veliko težje privedi v dolino kot pa septembra, ko jih tudi ostrižejo. In v čem mladi pastir vidi prednost življenja na planini? Zaupal nam je, da je tovrstno življenje manj stresno kot bivanje v dolini, poleg tega pa pastirji skrbijo za ohranjanje tradicije in kulturne krajine. Prihodu drobnice je sledila predstavitev del, povezanih s predelavo volne – striženje, predenje, cvirnanje in pletenje nogavic – ter prikaz etnološke igre. »Ljudem želimo predstaviti stare običaje planinskega življenja in prve dni pastirjev po prihodu s planine. Prva pastirjeva naloga je, da gospodarju poroča o življenju na planini,« je igro, v kateri je tudi sodelovala, povzela domačinka Mija Murevec.

Da so obiskovalci, ki jih je vsako leto več, lahko vsaj malo občutili pristno planinsko življenje, so Jezerjani poskrbeli tudi z domačimi jedmi, pripravljenimi na tradicionalen način, kot sta masunjek s kislim mlekom in ajdovi žganci z zeljem, glasbe in plesa željne pa je dolgo v noč zabaval ansambel Ognjeni muzikanti. **Nastja Bojić, foto: Tina Dokl**

Pastirji so ovce s planin prignali v spremstvu domačih harmonikarjev.

Domačini so na tradicionalen način pripravljali okusne domače jedi.

Vloge v etnološki igri so prevzeli domačini in člani KUD-a Jezersko.

Dogajanje so popestrili nadarjeni mladi glasbeniki.

(Po)poletna turistična razmišljanja

Letošnje leto je res eno posebno leto; po februarškem žledu in v dolini zelo slabi zimi, nam je še poletje postreglo z nenormalno deževnim vremenom. Posledice poleg kmetovalcev in gozdarjev zelo močno občutimo tudi turistični delavci. Očitno se bomo na spremembe klime morali odzvati vsi skupaj in s skupnimi močmi ohraniti naša delovna mesta. Dejstvo je, da turisti vedno bolj iščejo neokrnjene kotičke narave in povprašujejo po doma pridelanih in izdelanih dobrotah. Nekateri med nami se tega že zavedajo, drugi še ne. Verjetno bo moralo preteči še nekaj vode, da se bosta kmetovanje in turizem na Jezerskem sprehajala z roko v roki, vendar glede na to, s kakšno količino vode nas je letos obdarila narava, se bo ta korak mogoče zgodil že kaj prej, kot bi bilo to pričakovati v bolj sušnem obdobju. Kdo ve?

Jezerska štorija

Z velikim veseljem in številnimi sodelavci smo letos pripravili sklop animacijskih dogodkov za turiste, ki so obiskali našo prelepo dolino in pri nas pustili nekaj svojih evrov. Jezersko štorijo, etnografski vikend, ki smo ga izvajali pretekli dve leti, smo razširili in nadgradili v dvomesečno poletno dogajanje. S finančno pomočjo Občine Jezersko in Turistične zveze Slovenije smo pripravili preplet dogodkov, ki so zanimivi in primerni za vsakogar, ki ga privlači naša zgodovina, etnološka dediščina, narava, mogočni hribi, kmetije, živali in domača kulinarika.

Izvedli smo devet predstav Jezerska štorija v Jenkovi kasarni in vsake izmed njih se je v povprečju udeležilo okrog dvajset ljudi; nekaterih tudi več kot trideset. Mija je osemkrat predla in krtačila volno v veži Šenkove hiše in svoje znanje že pozabljene obrti prenašala na ukažljive domače in tuje obiskovalce. Dva sobotna

Gostje radi obiščejo Jezersko ob tradicionalnih prireditvah / Foto: Tina Dokl

večera so popestrili igralci KUD-a in z uprizoritvijo Vasovanja obudili že pozabljen običaj. Veliko število obiskovalcev priča o tem, da so taki dogodki zelo zanimivi in še kako potrebni. Čebelar Jože je svoje znanje o čebelah in pridobivanju medu vsako sredo širil z zavedanjem, da brez čebel na zemlji ne bi bilo življenja. Milan z ekipo pa je s kuhanjem masunjeka obujal spomin na čase, ko so to krepko jed na planinah kuhale majerice. Zanimanje ljudi zanj je vedno večje in postrežen na domačem kruhu odlično tekne kot topla predjed. Seveda je najboljši takrat, ko je skuhan iz smetane, posnete z velikega lonca kislega mleka.

Prisrčen pravljичni vikend

Izmed pohodov je največ zanimanja požel nedeljski sprehod z biologom in botanikom Matejem Tonejcem, manj gostov pa se je udeležilo drugih vodenih ogledov. Mogoče je temu krivo slabo vreme ali pa prezgodnja ura. Vsekakor so pohodi za naslednje leto potrebni korekcije. Vsekakor pa je v prvi vrsti svojim gostom potrebno zagotoviti dostopnost informacij, kajti če gostje ne vejo, da se nekaj dogaja, potem tega dogodka ne morejo obiskati. Turistični ponudniki moramo te dogodke »vzeti za svoje« in jih ponuditi svojim gostom. To nikogar nič ne stane, dogodki sami pa so tudi za goste brezplačni.

Zelo prisrčno smo letos izpeljali tudi Pravljīčni vikend, ki smo ga organizirali na željo petih družin. Dobre volje družin in veselja otrok ob druženju s pravljīčarko Ireno Cerar ni zmotilo niti vztrajno bogatenje tal z dežjem, ki je trikrat pokvarilo igre na prostem. Pa smo se potem igrali kar na seniku in v veži stare Šenkove hiše. Ni naključje, da so to vežo v preteklosti uporabljali že za celo vrsto različnih dogodkov in dejavnosti.

Naj ostane etnografska prireditev

Na eno od redkih lepih nedelj je sonce posijalo prav na najpomembnejšo nedeljo v avgustu

in Ovčarski bal je že tradicionalno zapolnil vse proste nastanitvene kapacitete na Jezerskem ter v vas pripeljal veliko množico obiskovalcev. Čeprav levji delež tako v organizacijskem pomenu kot tudi v prihodkovnem odpade na Gostišče ob jezeru, lahko zatrdim, da imamo od Bala vsi koristi. Pravzaprav bi na vsaki turistični točki lahko na ta dan ponujali vse, kar se v kulinaricnem smislu tradicionalno ponuja na lokaciji prizorišča. Sem seveda mnenja, da čevapčiči ter podobna jugonostalgična kulinarika ter cel kup kramarije na ta dogodek enostavno ne sodijo. Vem, da kramarji neprestano klicarijo in sprašujejo, če lahko takrat razstavijo svoje izdelke in da denar ne smrdi, vendar bi v prihodnje vseeno lahko na tem področju uvedli več reda. Pa se potem vsi skupaj izognemo takšnemu in drugačnemu »šimfanju« na socialnih omrežjih ali za šankom katerekoli gostilne. Za naslednje leto v KUD-u in TD-ju pripravljamo premik v smeri enotnega turistično-etnografskega oblačenja; dajmo vsi skupaj poenotiti tudi vse ostalo, kar sodi zraven. Resno se moramo potruditi, da naša veselica ne bi izgubila svojega etnografskega predznaka. Konec koncev gre za res pomemben del naše kulturne zgodovine.

Poletja je konec, prišla je jesen in z njo končno toplejše obdobje. Sedaj se lahko v miru pripravimo na lepo zimsko sezono. Iskreno upam na izgradnjo snežnega parka že v tej sezoni in konkretnih korakov k izgradnji manjšega smučišča. Z novim županom in novim občinskim svetom se nam (upam) obeta nadaljevanje turističnega oživljanja naše lepe doline, ki z vsemi pridobitvami preteklega mandata že kaže zelo otipljive rezultate. Naj se s tem razmišljanjem zahvalim tudi odhajajočemu županu, ki je s svojim delovanjem presešel moja začetna pričakovanja in Jezersko končno začel razvijati v pravo smer. Novi župan bo imel vsekakor lažje delo in s pametnim nadaljevanjem začetega dela nas lahko popelje še nekaj razvojnih stopnic višje. Srečno! **Polona V. Karničar**

Žejni obiskovalci se radi ustavljajo ob pitniku jezerske slatine. / Foto: Tina Dokl

Za boljše sožitje doma in v družbi

Na Jezerskem srečanje s patrom Karlom Gržanom

Karel Gržan je rimskokatoliški duhovnik, magister teologije, doktor znanosti s področja literarnih ved, ljubiteljski arheolog, avtor številnih knjig in televizijskih oddaj, izkušen predavatelj in zelo zanimiv človek. Rodil se je leta 1958 v Celju. Po končani srednji gradbeni tehniški šoli je z 18 leti vstopil v red bratov kapucinov, v frančiškanski red. Poleg poklica se je v prostem času posvečal raziskovanju zgodbe o Veroniki Deseniški in njenem možu Frideriku II. Celjskemu in na območju Jurkloštra prišel do zanimivih kulturnozgodovinskih odkritij. Njegovo najpomembnejše odkritje so bila starodavna grobišča in svetišče v dolini Gračnice, za katere je ugotovil, da položajno posnemajo koordinate zvezd (Oriona).

Dolga leta se je ukvarjal s težavo odvisnosti in samomora. Leta 1997 je ustanovil Don Pierinovi komuni za odvisnice in odvisnike na Razborju pod Lisco. Na podlagi izkušenj z odvisniki so nastale knjige v pomoč staršem, »kako biti – vzgajati, da bi otrok lažje rekel drogam ne!«. Vedno se je pogumno soočal in odgovarjal na stiske preizkušenih, trpečih, razprtih, odvisnih, in posebej se ga je dotaknilo trpljenje otrok.

Njegovo posebno področje zanimanja so prav medčloveški odnosi, v vsej svoji prepletenosti in zapletenosti obstoja. V odličnih predavanjih vneto ljudem skuša razprostrti pogled na priložnosti, ki nam jih življenje resnično nudi. Medtem ko morda vse preveč stremimo v vsakdanjem življenju po idealnem in idealnosti, nas govorec Gržan zagotovo uspe presenetiti z izredno preprostostjo in življenjskostjo besed, ki izražajo, da je treba ljubiti človeka v njegovi resničnosti. Govori iz resničnosti življenja. Njegova beseda je razumljiva in blizu ljudem ter vliva upanje. Njegovo vodilo sta razumevanje in sprejemanje različnih izkušenj, predvsem pa zavedanje in spoštovanje enkratnosti vsakega posameznika. Sam pravi, da želi le pripomoči k prebujenju.

P. Karel Gržan je kaplan v Lučah ob Savinji in pomaga upravljati župnijo Solčava. Pri nas je nazadnje gostoval leta 2008. Tokratno srečanje z naslovom Za boljše sožitje doma in v družbi izjemno priporočamo staršem, vzgojiteljem in drugim, ki želijo ... mir doma in v službi! Srečanje bo v torek, 21. oktobra, ob 18. uri v dvorani gasilskega doma na Jezerskem. Po srečanju bo možnost za osebno spoznavanje s predavateljem. V dobi racionalizma mislimo, da tudi stiske rešuje predvsem pametovanje. Trpeči potrebujejo bližino. Odrešuje sočutna bližina. Odgovor na trpljenje je v sočutju, zaznavnosti in prebujeni bližini. **Eveline Smrtnik**

Okrogli jubilej slavlencev 2014

Veseli smo, da ste se odzvali vabilu, da skupaj preživimo par uric, saj letos obhajate okrogli jubilej.

Jesen se je že odela v čudovite, pisane barve, to je resnica, to niso sanje, po travnikih že vidimo prve žafrane.

Kočna je blestela v vsej njeni lepoti, Grintavec pa je žarel v soju jutranje zarje. Pod venci gora so mrzle sapice pihljale, na vejah ptičke se zbirale, ko pa sonce gore je pozlatilo, zapele so vam najlepšo melodijo.

Dragi jubilanti! Kateri je že vaš rojstni dan, ki vam je od stvarnika poslan? V njem številka 7, 8 in 9 se vrti, a zadaj okrogla ničla se blesti.

Zdravje naj na vseh poteh vas spremlja vsak nov dan naj radost vam prinese! Naj življenje dolga bo nedelja, naj večer vas v miren sen zanese!

Nad vami naj vedno bo jasno nebo, a v vašem srcu ves čas toplota. Naj ravna, prijetna vaša bo pot, ljubezen z vami naj bo povsod. Bog naj bo vaš sopotnik do konca dni.

Lonca

Naravno prezračevanje prostorov

Za udobno bivanje v hišah je poleg varne strehe in toplote v prostorih potreben tudi svež zrak, ki zagotavlja zdrave bivalne in delovne pogoje. Prezračevanje vpliva na temperaturno stanje in vlago v prostoru. Temperatura in vlaga vpliva na občutek ugodja v prostoru. Posledica neustreznega prezračevanja je lahko rosenje sten in pa plesni v prostoru. Prostor se lahko prezračuje z naravnim ali prisilnim prezračevanjem. Naravno prezračevanje se izvaja z odpiranjem oken in skozi špranje na oknih, vratih. Za mehansko prezračevanje pa potrebujemo ventilatorje, kanalske razvode in ostale prezračevalne elemente.

Svež dovedeni zrak ima temperaturo zunanjosti, zato ga je v zimskem času potrebno ogreti. Posledično to pomeni, da s prezračevanjem izgublamo toploto. Zamenjava oken z novimi torej prinaša prihranke pri porabi toplote na račun manjših izgub zraka skozi špranje, in ne samo zaradi prehoda toplote skozi stekla.

Boljše tesnjenje novega okna je s stališča prihrankov toplote dobro, s stališča prezračevanja pa prinaša problem zagotavljanja svežega zraka v prostorih. Uporabnik mora pri novih oknih sam izvajati prezračevanje z odpiranjem, medtem ko se je pri starejših oknih svež zrak dovajal skozi špranje in je bil tako dotok svežega zraka običajno zagotovljen. Ob zamenjavi oken se velikokrat ne zavedamo tega problema. Zato je potrebno ob načrtovanju menjave oken razmišljati

tudi o ustrezni rešitvi prezračevanja. Najbolj zanesljiv sistem zagotavljanja svežega zraka v prostorih je vgradnja prisilnega prezračevanja s centralno enoto z vgrajenim vračanjem odpadne toplote iz zavrženega zraka (rekuperacija). Pri sami zamenjavi oken pa je velikokrat vgradnja mehanskega prezračevanja tehnično težko izvedljiva ali pa uporabnik ne zmore hkratne investicije.

Na trgu se zato pojavljajo rešitve, ki so primerne tudi za reševanje problema prezračevanja ob zamenjavi oken in ne predstavljajo večjih dodatnih posegov v objekt. Žal pa se ob zamenjavi oken ti sistemi po navadi ne izkoristijo. Zato največkrat ostane uporabnik samo redno in pravilno prezračevanje z odpiranjem oken.

Za zmanjšanje izgub toplote v prostoru je najbolj učinkovito kratkotrajno (nekje 5–10 minut) zračenje na prepih. To zračenje moramo izvajati v enakomernih intervalih, na primer na vsake tri ure. Glede intervalov zračenja je potrebno tudi upoštevati zunanjo temperaturo in se posebej pri nizkih zunanjih temperaturah izogibati predolgemu odpiranju oken. Smiselno je prezračevanje tistih prostorov, ki jih uporabljamo.

Ob zamenjavi oken brez vgradnje mehanskega prezračevanja je pomembno, da se uporabnik zaveda, da ima sedaj manjše naravno prezračevanje kot pri starejših oknih in da mora zato sam redno prezračevati.

Anton Marc, univ. dipl. inž. str., LEAG

Alpinistični tabor 2014

Letošnji poletni alpinistični tabor je bil kljub nezavidljivim vremenskim razmeram relativno uspešen. Izvedli smo ga med 21. in 25. julijem, pot pa nas je vodila v italijanske Dolomite. V ponedeljek ob 5. uri smo odšli z Jezerskega proti Kranjski Gori in naprej proti prvemu cilju, Rifugio Auronzo, po naše planinski koči Auronzo, kjer smo imeli rezervirano sobo. Vreme je bilo obupno, vendar smo krajši presledek med dežjem izkoristili za ogled našega plezalskega cilja – Dibonovega raza v Treh Cinah (Tre Cime di Lavaredo). Sicer v dvomih, da se bodo naši načrti uresničili, smo odšli zgodaj spat, budilke pa smo navili za ob 5. uri. Jutro je bilo premrzlo, stena pa še vlažna, zato smo spanec podaljšali do 7. ure, smer pa smo zamenjali za lažjo »normalko«. Sestavili smo dve navezi, ki sta ju vodila novopečena gorska reševalca Žan in Denis. Po dobrih petih urah plezanja smo si na vrhu segli v roke, se hitro poslikali in se takoj začeli pripravljati na spust, kajti približevali so se nam temni oblaki. Vreme je potem sicer zdržalo do večera, vendar je bilo pričakovati, da se bo na 450-metrskem spustu tudi kaj zapletlo, če ne drugega, pa štrik. »Abzajl« nam je tako

vzel več časa kot vzpon in do kočice smo prišli tako pozno, da je bila le-ta že zaprta. Malo smo vohljali naokrog in opazili so nas, tako da smo se lahko dogovorili še za eno nočitev, večerjo pa smo morali skuhati zunaj pod balkonom. Naslednji dan je bil kljub napovedim precej boljši kot prejšnji, tako da smo iz prve roke lahko videli, kaj pomeni množični turizem. Trume ljudi, kolesarjev, avtomobilov in avtobusov so se vile po cesti proti Treh Cinah, mi pa smo jo mahnilo v drugo smer, v Cortino d'Ampezzo, kjer smo se nastanili v kampu. Popoldne smo izkoristili za raziskovanje okoliških gozdov, po več urah pa nam je celo uspelo najti plezališče, ki smo ga iskali. Na žalost se je že večerilo, tako da plezali nismo ravno veliko, smo pa odkrili zelo zanimiv adrenalinski park sredi gozda. Tja smo se imeli namen vrniti naslednji dan, po plezanju v petih stolpičih (Cinque Torri), a na žalost je že ponoči začelo deževati in ni kazalo, da bo kmalu prenehalo. Zato smo se odločili, da gremo kar domov. Udeleženci: Žan Karničar, Denis Durič, Alja Markič, Jasna Durič, Gašper Karničar, Nina Hafner

Jasna Durič

Gobarska nesreča

*Ovčarski bal je bil,
se brez mene je vršil.
Šel sem le na črpalko po gorivo,
da moje grlo suho ni bilo.*

*Plazovi se še kar prožijo,
drevesa s sabo nosijo.
Grozno je za videti,
nama spanec kratijo.*

*Moja ljubica je ta teden postelja.
Saj ne bi bila,
pa se je zgodila nesreča gobarska.
V gobe sem se podal in malo lisičk nabral.
Se okoli ozrem, sem pa tja,
opazil sem jurčka lepega.
Sem hotel k njemu se podat,
pa začne mi pod nogami spodrsavat.
Sem že skoraj jurčka za bet prijel,
pa na eni korenini mi je spodletel.
Ko sem po strmini drsel,
sem hitro eno drevo objel.
Brzina se je zmanjšala,
a košarica bila je zlomljena.*

*Sedaj imam v hrbtu bolečine,
ki za nobenega niso fine.
Če si mislite: »Pijan doma leži,«,
to ne drži.
Pogledat me pridite,
pa boste videli sami.
Marko Bušalov*

GG naročnine

E-POŠTA: narocnine@g-glas.si
TELEFON: 04 201 42 41

www.gorenjskiglas.si

Obnova Češke kočice

Občina Jezersko je v letošnjem letu namenila del proračunskih sredstev za investicijo v obnovo Češke kočice. V sodelovanju s Planinskim društvom Jezersko, ki upravlja kočico, je bil sprejet načrt obnove, tako da je bil že v mesecu juniju v velikem delu obnovljen dotrajan balkon in so bili zamenjani podporni stebri. V začetku meseca oktobra pa bodo potekala dela v notranjosti kočice, kjer bo z novim pogradom in notranjo opremo ter vrati in oknom popolnoma na novo opremljena soba št. 5. Na novo bo izdelano stopnišče do skupnih ležišč, okno na hodniku ter okna v skupnih ležiščih. Zamenjan bo star opaž na stopnišču, ki loči t. i. »zastrešno«. Kuhinja pa bo dobila nova vrata.

Občina je sodelovala tudi pri nadomestni izgradnji nove spodnje postaje tovorne žičnice, ki je namenjena oskrbovanju kočice. Ker je bil star objekt povsem dotrajan in nefunkcionalen, bo novi bistveno bolj uporaben in praktičen. Občina je izvedla strojna gradbena dela in prispevala celotno količina lesa.

Sicer pa je Češka kočica v letošnjem letu beležila 250 nočitev in zabeležila 1645 vpisov obiskovalcev v knjigo gostov, kar je bistveno manj kot pretekla leta. Vendar če z optimizmom zremo naprej in verjamemo, da bo naslednje poletje bolj sončno kot letošnje, lahko brez skrbi zatrdimo, da se bo obisk v planinski postojanki ponovno povečal. **Peter Sušnik**

Skalaši v dolini Glinščice

Kilometri na avtocesti proti Primorski bežijo. Končno! Vremenska napoved je za spremembo ugodna in skupinica otrok s spremljevalcema iz hribov drvi proti morju. Kam? Ja v skale vendar!

Tokrat smo si Skalaši iz domačega planinske društva izbrali za cilj dolino rečice Glinščice (Val Rosandra) v zaledju Trsta, kjer nas pričakujejo številne možnosti plezanja na dobro zavarovanih plezalnih poteh v odlični skali Kraškega roba.

Z avtoceste zavijemo v Kozini in za začetek brezuspešno iščemo trgovski center najboljše sosedu, pa se potem zadovoljimo s ponudbo drugega velikega trgovskega podjetja. Malico imamo resda s seboj, a kaj sladkega nam bo pa tudi prišlo še kako prav. Po nekaj kilometrih vožnje prek nekdanjega mejnega prehoda Krvavi potok se mimo Bazovice zapeljemo na območje naravnega parka Glinščice. Z majhnega parkirišča se vzpnemo le nekaj sto metrov in že smo pod strmimi stenami. Vzorno se opremimo s plezalno opremo in Milan nam za uvod še enkrat razloži osnove samovarovanja na zavarovanih plezalnih poteh. Način gibanja in napredovanja kar takoj preizkusimo v praksi. Čeprav stene niso visoke, je pot domiselno speljana sem in tja se marsikje spusti in ponovno vzpne prek nekaterih zelo zahtevnih detajlov. V skali tako pribijemo nekaj ur in občasno se

nam odpre lep pogled na kraško vasico Botač (Bottazzo) in na obmorski Trst. Ko nam zgodaj popoldne v skalah postane že pošteno vroče, v senci najdemo še vhod v manjšo jamo in se preizkusimo še v raziskovanju jam. Naravni park ponuja tudi zanimive sprehode in po krajšem počitku se odpravimo na raziskovanje okolice. Rečica je v kraški svet vrezala globoko strugo

in na dnu so nastala številna korita in bazeni. V daljavi nas vabi tudi lep slap in ker je okoli doline speljana urejena steza, si privoščimo kar dolg izlet in si na koncu ohladimo utrujene noge v čisti vodi rečice. Hja, pa saj smo povsem blizu morja! Proti večeru se zapeljemo še v Ankaran in si privoščimo kopanje v morju za popoln počitniški dan. **Brane Žagar, PD Jezersko**

Matjaževa poštarška leta

(tretji del)

Ta številka Pr Jezer je jesenska in napisala vam bom, kako so šli poštarja Matjaž in Janez ter njun prijatelj Adi nekega dne nabirat gobe.

Prav tako kot letos jih je bilo ogromno in fantje so hoteli kar s poštarškim fičkom v Smrečje ponje. Ampak, gobe rastejo po dežju in med Sp. Virnikom ter Smrečjem je bila kotanja, ki ji rečejo Žišce, polna vode in blata. Fičo se je pogreznil vanj. Janez in Adi sta šla ven in ga potiskala, a ubogi avto ni hotel nikamor, samo blato je frčalo na vse strani. Fanta sta bila vsa umazana, a sta začela v tem blatu uživati. Skakala sta v mokro brozgo kot smučarska skakalca in eden je pri tem vpil: »Axel Sitzmann!«, drugi pa: »Hans Vozipivo!« Na to dogajanje je naletel gospod Marko Šenk, ki je šel na jago. Rekel je samo: »O, danes pa z jago ne bo nič. So mi tile gobarji vse splašili!« Nazaj grede je o dogodku povedal kmetu Tomažu, ki je zrihtal, da je prišel Mošnikov Damjan s traktorjem in jih izvlekel iz blata. Gobe je naslednjega dne Matjaž kupil od Maričke. Ko je pripeljal kasneje fička na pošto podjetje v Kranj na tehnični pregled, niso mogli verjeti, kako slab teren imata jezerska poštarja.

Janez je tudi pripomogel, da sta z Matjažem dobila nov avto – katrcu. Poštar, ki je nosil pokojnino, je smel vzeti le določeno vsoto denarja, ki je bila zavarovana za primer kraje. Zato se je moral poštar iz sredine Kokre vrniti po nov denar. Janezu je bil vsak ših predolg, zato je hitel po novo količino denarja, in to z vso brzino. Na ovinku pod Žnidarjem – »u pruh« – je zapeljal desno v breg in se prevrnil na streho nazaj na cesto. Ker ga dolgo ni bilo, je poštarica Neža Matjaža poslala, naj gre pogledat, kje je. Matjaž je našel avto na strehi, za njim pa mrliški kombi Navček. Skoraj ga je kap. Ampak Navček je slučajno pripeljal za poštarškim fičkom. Janezu pa ni bilo nič. Hitro so pobrali dokumente, denar in avto postavili na kolesa. No, pošto podjetje je naši pošti potem le dodelilo novo katrcu.

S to katrcu pa Matjaž nekoč ni imel sreče. Ko je prinesel pošto do Hudina, jo je premalo »zabremzal« in mu je ušla po klancu naprej proti

cesti. Matjaž jo je od zadaj hotel zadržati, a mu je ušla. Ustavila se je spodaj, zapičena v cesto, Matjaž pa jo je skupil s padcem na skalo. Take zadnjice gotovo še ni nihče imel ali videl! S pomočjo Darjinih kapljic se je modrica počasi in brez posledic razkrojila. Seveda je bilo potrebnih tudi nekaj dni bolniške, saj ni mogel niti sedeti avtu, kaj šele na mopedu! (prihodnjič dalje) **Mija Murovec**

Pri hrvaških rejcih koz in ovc

Na veliki šmaren smo se odpeljali na strokovno ekskurzijo.

Društvo rejcev ovc jezersko-solčavske pasme enkrat letno organizira društveno ekskurzijo, pridružijo se nam tudi člani pašne skupnosti Tolsti vrh. Tokrat je bil cilj v Istri, kjer smo se ustavili na dveh kmetijah, eni kozjerejski in eni ovčerejski.

Kozjerejsko kmetijo v vasi Šumber blizu Labina vodi Hela Liverić, ki se je pred nekaj leti odločila za čisto drugačen življenjski slog. Po izobrazbi je babica, a je pred tem že delala na ekološki kmetiji v Slavoniji in se izobraževala, tudi v Sloveniji in Ameriki. Prodala je stanovanje na Reki in začela delati in investirati na zapuščeni kmetiji, ki jo je podedovala od starih staršev. Hiša se je podirala, zemljišče je bilo zaraščeno. Ima 12 hektarjev lastne zemlje in v najemu ter uporabi 50 hektarov, od katerih jih je okrog deset obdelovalnih. Kmetijo si je zamislila in jo vodi kot prostor, kjer se uresničuje in prakticira naravni in prijateljski odnos z živalmi. Njen moto je, da naj bo vsem lepo – živalim in ljudem. Do živali ima zelo emocionalen odnos. Vse kliče po imenih, pozna njihovo razpoloženje, značaj, zdravstveno stanje in potrebe. Zanje skrbi s posebno nežnostjo in svoj način dela imenuje emotivna živinoreja. Ima okrog osemdeset koz pasme francoska alpska mlečna koza. Od govedu redi tradicionalno istrsko govedo boškarin, to je tisto veliko sivo govedo z mogočnimi rogovi, pa tudi simentalka jim dela družbo. Jata belih gosi je na posestvu za čuvaje, saj zaženejo vik in krik, ko opazijo neznance. Psički sta bili za zabavo, saj je ena neprestano prinašala palico, da smo ji jo metali. Zanimivi sta bili vietnamski svinji, črni, majhni in debeli, pravi špehati bombi. Eni od njih je pes pozorno zganjal mladice, ljubke debele črne pujske, nazaj k njej, da se niso preveč oddaljili. Prijazni konji več pasem (istrska hladnokrvna pasma, istrska toplokrvna pasma, ameriški kasač) so nas spremljali na ogledu, oslica, dalmatinka, pa se je prišla pokazati in počohat že ob našem prihodu na kmetijo. Ne manjkajo niti mačke pa seveda kokoši. Vse živali se prosto gibljejo po kmetiji, navajene so ljudi in se rade »pocrkljajo«. Živali redi in hrani »naravno, bio in ekološko«. Za svoje živali pravi, da niso njena lastnina, ampak njene sodelavke,

Špehata bomba

in da delo večinoma opravijo one. Za svoje kože je lastnica zgradila lesen hlev z dobrim zračenjem in toplotno izolirano streho, da jim poleti ni prevroče. Molzejo jih strojno in iz njihovega mleka izdelujejo skuto, jogurte, mladi sir (okrog pet kilogramov na dan) in sirotko. Vse to prodajo, po zanje primernih cenah. Povpraševanje presega njihovo ponudbo, čeprav jo iz leta v leto povečujejo. Lastnica pravi, da ne tržijo le mlečnih izdelkov, ampak tudi način reje in življenja. Zato radi vidijo, če jih kupci obiščejo na kmetiji, kjer si lahko spočijejo od mestnega vrveža, lahko pa tudi pomagajo pri delu. Z njimi vzdržuje prijateljske odnose, kar se je že večkrat pokazalo, ko so nad kmetijo prišli hudi časi – vremenske ujme, pa tudi finančne težave. Kot zanimivost: na vprašanje, če je meso ali je vegetarijanka, je iskreno odgovorila, da je petnajst let bila vegetarijanka, zdaj pa je tudi meso, ker je za težko delo na kmetiji prehrana brez beljakovin živalskega izvora preslaba.

S prikazanim načinom reje in življenja se lahko strinjamo ali pa tudi ne. Lastnica kmetije ga nikomur ne vsiljuje kot edino pravilnega, njo pa, kot pravi, zelo osrečuje, in prepričana je, da njene živali tudi. Po pokušini njenih izdelkov pa moramo iskreno priznati, da taka reja daje izdelke vrhunskega okusa.

V lepem poletnem vremenu smo nadaljevali pot do ovčerejske kmetije v bližini Vodnjana. Na tej družinski kmetiji redijo okrog 200 mlečnih istrskih pramenk. Za dobro mlečnost jih intenzivno

krmijo. Iz mleka v lastni sirarni izdelujejo mlečne izdelke za prodajo, v degustacijo pa so jih ponudili tudi nam. Za kosilo so postregli jedi iz domače pridelave. To je družinska kmetija, ki so jo podedovali. Iz stare istrske kmetije v slabem stanju so z delom vse družine ustvarili sodobno tržno usmerjeno kmetijo. Ohranili so istrske značilnosti stavb, ki so jih odkupili od drugih dedičev in jih obnovili, jih opremili s sodobnim udobjem in jih oddajajo turistom. Ob hišah imajo oljčnik, sadovnjak in vrt. Tudi njim vreme zadnjih nekaj let ni prizaneslo, saj so imeli sneg, ki jim je odnesel več

letin oljk. Za svoje goste so zgradili bazene, do morja pa je dobrih deset kilometrov. Za prodajo izdelujejo tudi marmelade iz doma pridelanega sadja, oljčno olje, eterična olja, lesene spominke.

Ogled vsake od obiskanih kmetij je ponudil veliko zanimivosti, sveže pristope, širitev znanja. Bogata strokovna ekskurzija, pa še vreme nam je šlo na roko – ob bolj ali manj deževnem vremenu v Sloveniji smo mi v Istri uživali prijeten poletni dan. Nasvidenje na ekskurziji naslednje leto!

**Društvo rejcev ovc
jezersko-solčavske pasme**

vencelj

RAČUNOVODSKI SERVIS, DAVČNO IN POSLOVNO SVETOVANJE, BELSKA CESTA 15, 4205 PREDDVOR
E: info@vencelj.si, I: www.vencelj.si, T: 04/2559-500

Skrbi za računovodstvo in davke preložite na naša ramena, saj vodimo poslovne knjige in davčno svetujemo samostojnim podjetnikom, zasebnikom, d. o. o.-jem, društvom, zavodom, političnim strankam, zadrugam, ustanovam, kmetom in drugim davčnim zavezancem.

Spremljajte nas na www.vencelj.si.

»Vodimo vas varno mimo davčnih čeri.«

Pomagali smo poplavljenim na Balkanu

Poročilo o izvajanju pomoči na Balkanu v majskih poplavah

Sredi maja so osrednji in severovzhodni del Bosne in Hercegovine ter severni in zahodni del Srbije opustošile ene najbolj katastrofalnih poplav v zadnjih 120 letih. Samo v Bosni in Hercegovini je bilo ogroženih več kot milijon ljudi in poplavljena približno tretjina celotnega ozemlja države. Obseg in posledice naravne katastrofe so bile takšne, da državi nista zmogli sami reševati nastalega položaja.

Zato sta zaprosili za mednarodno pomoč.

Na zaprosilo se je poleg 21 drugih držav odzvala tudi Republika Slovenija. V humanitarni in reševalni akciji v obeh državah nas je skupno sodelovalo 123 reševalcev iz Slovenije. Ekipe smo sestavljali reševalci iz vode, helikopterske enote vojske in policije, enota za prečrpavanje vode s črpalčkami velikih kapacitet in prevozniki

Ponujamo programsko optimizacijo vbrizgavanja v ECU enoti traktorjev.

Z optimizacijo moči pridobite:

- povečano moč motorja v kW,
- povečan navor motorja,
- boljši odziv motorja,
- zaradi povečane moči je lažje delo s traktorskimi priključki,
- manjšo porabo (samo pri dieselskih motorjih s turbino).

Tuning je možen na avtomobilih, traktorjih, tovornjakih, avtomobilih, dostavnih vozilih, čolnih in motorjih.

- Ponujamo tudi programsko odstranitev funkcij EGR ali DPF.
- Cena tuninga za traktorje in kombajne preko OBD-vmesnika je 480 evrov z DDV.
- Cena tuninga za osebna vozila preko OBD-vmesnika do letnika 2007 je 150 € z DDV.
- Garancija na tuning.

Za informacije in naročilo termina pokličite na gsm: 030 375 999

konvojev humanitarne pomoči. V akciji pomoči ob poplavah na Balkanu sem sodeloval kot operativni vodja druge skupine reševalcev na vodi v Bosni in Hercegovini, ki je delovala v občini Odžak v terminu od 21. do 24. maja. Slovenska ekipa je takrat štela 15 članov, od katerih nas je bilo 11 operativcev, štirje pa so sestavljali vodstvo enote. V Bosni smo bili s štirimi vozili, dvema motornima in enim pomožnim čolnom.

Naše naloge so bile najprej odvoz poginulih živali zaradi preprečitve možnosti nastanka epidemij kužnih bolezni, nekajkrat pa smo nudili pomoč lokalnemu prebivalstvu predvsem pri oskrbi s pitno vodo, razkužili, gumijastimi škornji in zaščitnimi oblačili ter z gorivom za električne agregate.

Operativna enota reševalcev na vodi je bila razdeljena na tri ekipe. Eno so sestavljali ljubljanski poklicni gasilci, dve drugi posadki pa smo sestavljali kranjski poklicni gasilci in predstavnik Podvodne reševalne službe Kranj. Vsak čoln je imel svojega lokalnega vodnika, ki je poznal konfiguracijo terena ter poseljenost poplavljenega naselja Prud. Lokalni vodniki so poznali tudi stalež živali na posameznih posevstvih in so tako lahko usmerjali iskanje poginulih živali. Zato je bilo naše delo dokaj učinkovito. Po oceni vodnikov smo našli in odpeljali na zbirno mesto več kot osemdeset odstotkov vseh pogrešanih živali, ob tem da so sumili, da jih je ob poplavnem valu precej odnesla tudi

reka Sava. Zadnji iskalni dan je nivo vode toliko upadel, da smo iskali in odvažali samo še s pomožnim čolnom, ostali dve skupini pa sta izdelali improvizirano dekontaminacijsko postajo, kjer smo očistili in dezinficirali vso opremo, vključno s čolni in zaščitnimi oblekami. Zadnji dan smo poskrbeli tudi za prevoz novinarske ekipe POP TV pri snemanju prispevka za oddajo Preverjeno. Z delom smo končali na povelje vodje reševalne akcije ob odkritju neeksploziranega ubojnega sredstva v neposredni bližini mesta odvoza poginulih živali. Po njegovi oceni bi z nadaljnjim delom ogrožali lastno varnost.

Intervencijo ocenjujem kot uspešno, učinkovito in kvalitetno izvedeno. Delo celotne ekipe je bilo angažirano, strokovno in požrtvovalno kljub zahtevnim pogojem. Po enem tednu so namreč trupla poginulih živali že zelo zaudarjala, pojavljali so se roji komarjev, izpostavljeni smo bili tudi stalni nevarnosti infekcij s trebušno črevesnimi boleznimi in na zaključku intervencije tudi z nevarnostmi neeksploziranega min in izstrelkov iz minule vojne. Ocena uspešnosti posredovanja v prvi vrsti bazira na odzivu prizadetega prebivalstva, vodnikov, s katerimi smo sodelovali, ter na odzivu predstavnikov lokalne skupnosti. Pozitivni občutki pa so preveleli tudi nas, reševalce, saj je vedno lepo pomagati ljudem v stiski, pa tudi krepiti ugled Slovenije v tujini.

Miran Štular

Komunalna Kranj

Zbirali bomo **nevarne odpadke** iz gospodinjstev

Akcija zbiranja nevarnih odpadkov je priložnost, da nevarno odložite na varno.

V občini Jezersko bomo zbirali nevarne odpadke s posebno mobilno postajo v petek, 17. oktobra 2014.

Brezplačno boste lahko oddali različne vrste nevarnih odpadkov.

Nevarne odpadke bosta delavec Komunale Kranj in strokovna oseba za zbiranje nevarnih odpadkov sprejemala **v petek, 17. 10. 2014, v zbirnem centru Remont.**

Med nevarne odpadke sodijo odpadna zdravila, pralna in kozmetična sredstva, ki vsebujejo nevarne snovi, barve, laki, topila, lepila, škropiva, pesticidi, razne kemikalije, spreji, odpadno jedilno in motorno olje, masti, hladilna tekočina, akumulatorji, baterije, tonerji, neonske cevi ... Mednje sodi tudi embalaža, v kateri je bil izdelek z nevarnimi snovmi (embalaža barve, kemikalij ...).

Ali izdelek, ki ga uporabljam, vsebuje nevarne snovi? Najbolj zanesljive podatke o nevarnih lastnostih preberemo na izdelku samem. Bodimo pozorni na različna opozorila in navodila v obliki grafičnih simbolov: vnetljivo, zdravju škodljivo, eksplozivno, oksidativno, okolju škodljivo, strupeno, jedko.

Ste vedeli?

- V mnogih izdelkih, ki jih vsakodnevno uporabljamo, so snovi, ki lahko ob nepravilni uporabi, shranjevanju in odstranjevanju škodujejo našemu zdravju in okolju.
- Nevarnih odpadkov ne smemo odlagati skupaj z ostalimi odpadki.
- Nevarnih odpadkov ne smemo odlagati v naravo, saj s tem ogrožamo podtalnico, zrak, prst in živali.
- Zlivanje odpadnega olja in ostalih tekočih izdelkov v odtok, greznico ali kanalizacijo je škodljivo.
- Ko nevarne odpadke odložimo ločeno, preprečimo njihov škodljiv vpliv na okolje. Z ločenim zbiranjem zagotovimo, da se bodo ti odpadki predelali oz. strokovno uničili.
- Nevarne odpadke lahko oddate tudi med letom v času uradnih ur zbirnega centra Remont.

Lani smo ločeno zbrali približno 90 ton nevarnih odpadkov! Žal v vaših zabojnikih še vedno najdemo odpadna zdravila, baterije, barve, lake, plastenke z odpadnim oljem in ostale nevarne odpadke. **Bodite odgovorni in oddajte nevarne odpadke v času akcije oz. jih pripeljite v zbirni center tudi med letom. Omogočite varno odstranitev nevarnih odpadkov!**

Najboljši je tisti odpadek, ki sploh ne nastane!

Premislimo, preden kupimo, in natančno preberimo etiketo na izdelku in se tako seznanimo s snovmi, ki jih ta izdelek vsebuje. **Izogibajmo se izdelkom, ki vsebujejo nevarne snovi, bodimo pozorni na besede, kot so opozorilo, nevarnost, previdnost, saj so s temi besedami označene nevarne snovi.** Poiščimo varnejše nadomestke, izberimo izdelek, ki je okolju prijazen in ne vsebuje snovi, ki bi bile lahko škodljive oziroma nevarne.

Več o pravilnem ravnanju z odpadki na www.krlocuj.me.

Jezerjani spet kolesarili na Rekreaturu

Ekipi Jezerjanke in Timing Jezersko sta se letos ponovno udeležili že devetega ekipnega kolesarjenja Rekreator.

37 ekip, 232 tekmovalcev, štiri dni kolesarjenja, skupaj 335 kilometrov in 3470 višinskih metrov. Štirje hladni avgustovski dnevi, od tega dva deževna, ostala dva pa le delno sončna. A vseeno smo se imeli nadvse lepo.

Središče dogajanja je bila Kranjska Gora. Prvi, ogrevalni dan, smo se podali do Slovenskega planinskega muzeja v Mojstrani. V petek smo kolesarili po znameniti kolesarski cesti Ciclovía Alpe Adria mimo Trbiža do Kluž, se povzpeli na Nevejsko sedlo, se mimo Rabeljskega jezera spustili nazaj v Trbiž in se vrnili v Kranjsko Goro. Dan smo zaključili vedrih obrazov, saj nas je kljub slabi vremenski napovedi skorajda ves dan spremljalo sonce. Soboto smo začeli z vzponom na Korensko sedlo in adrenalinskim spustom na avstrijsko stran.

Nadaljevali smo skozi Bekštajn, se povzpeli na Grad, nadaljevali po dravski kolesarski poti, za vasjo Vrata prečkali nekdanjo mejo z Italijo in se mimo Trbiža ponovno vrnili v Kranjsko Goro. Tokrat do kosti premočeni in premraženi. A takšno počutje ni trajalo dolgo, saj smo zvečer obiskali našo Tonko v Tonkini koči pod Vrščicem. Verjetno ni treba posebej poudariti, da ob domačem čaju, štrukljih in chillijem con carne (Tonkini specialiteti letošnjega DOS-a, ki sta se ga udeležila Iztok in Roman) nismo bili ne žejni in ne lačni. Nedeljski cilj Rekreatura je že tradicionalno v Kranju. Tako smo zadnji dan iz Kranjske Gore, mimo Jesenic, Bleda, Radovljice in Tržiča (ponovno) premočeni vsi srečno prikolesarili v cilj.

Jezerjani se poleg uspešnega kolesarjenja ves čas trudimo,

da ponosno zastopamo naš kraj. Prepoznani smo po imenih ekip, poleg tega pa se trudimo, da smo oblečeni v kolesarske drese, ki na tak in drugačen način poudarjajo Jezersko. A letos s tovrstno promocijo našega kraja nismo kaj dosti uspeli, saj so bili kratki rokavi skrbno skriti pod toplimi oziroma vodoodpornimi anoraki. Je pa za prepoznavnost poskrbela

moška ekipa, ki je skorajda vsak dan stala na zmagovalnem odru – kot zmagovalka etape, kot srečna izžrebanka nagradnega vprašanja ali pa kot podeljevalka priznanj iz rok župana.

Če lahko verjamemo besedam organizatorja, bo drugo leto konec avgusta Rekreatur obiskal tudi Jezersko.

Mojca Markič

POGREBNIK, d. o. o.

Pogrebne storitve,
Dvorje 13, 4207 Cerklje

Tel.: 04/25-21-424,
GSM: 041 624 685 ali
070 443 902

pogrebnik@siol.net ali
darkojeric72@gmail.com

Pogrebno podjetje Pogrebnik, d. o. o. obvešča, da lahko svoje storitve opravlja tudi v krajih **Šenčur, Cerklje, Šenturška Gora, Sp. Brnik, Lahovče, Komenda, Stranje, Selo pri Kamniku, Šmartno v Tuhinju, Zg. Tuhinj, Gozd nad Kamnikom, Preddvor, Kokra, Jezersko, Trboje, Olševek, Trstenik, Goriče, Kokrica in Predoslje.**

Ob boleči izgubi vaših najdražjih smo vam v pomoč s prijazno besedo tolažbe in pogrebniimi storitvami, opravljenimi z največjo pieteto.

www.gorenjskiglas.si

Kordež
Gregor Kordež s.p.

BIOMASA KORDEŽ:

- izdelava sekancev
- transport biomase
- prodaja lesenih sekancev
- urejanje lokacij po sečnji
- odkup lesenih sekancev
- zbiranje in odkup vejevja

031 / 652 608 <http://www.g-k.si>

Varno v jesen

Z jesenjo prihajajo krajši dnevi in slabši vremenski pogoji (dež, megla, spolzko ali poledeno vozišče), kar vpliva na varnost udeležencev v prometu. Zato moramo v prometu paziti drug na drugega, najbolj na otroke, starejše, slepe, invalide in druge, ki niso v celoti sposobni za samostojno udeležbo v cestnem prometu. Pri pešcih mora biti vedno na prvem mestu skrb za lastno varnost, saj v primeru prometnih nesreč vedno potegnejo "ta kratko". V prometnih nesrečah so v večini primerov telesno poškodovani. Z začetkom šolskega leta so se nam na cestah pridružili razposajeni šolarji, ki kaj hitro pozabijo, da na cesti niso sami in da cesta ni igrišče. Njihovo brezskrbnost in razposajenost je opaziti predvsem med čakanjem na avtobus. Učenci in starši so seznanjeni z varno šolsko potjo. Vozniki so s postavljenimi obvestilnimi tablamami seznanjeni, da vozijo po cesti, ki je tudi varna šolska pot. Upravljavec ceste je poskrbel, da je talna označba prehoda za pešce dobro vidna. Občina je nabavila in namestila opozorilno tablo v bližino šole, kjer meri hitrost na delu, ki je s prometnim znakom omejena na 40 km/h. Pogoji za varno udeležbo otrok v prometu so ustvarjeni, kako varni bodo, pa je odvisno od nas vseh (otrok, staršev, voznikov). Otroci so s svojim vedenjem lahko zelo nepredvidljivi, zaradi česar je zelo pomembno, da jim namenimo v cestnem prometu poseben poudarek, pozornost in pomoč.

Starši so tako dolžni skrbeti ali izvajati nadzor nad otrokom ali mladoletnikom, ko je ta udeležen v cestnem prometu. To pomeni, da svojega otroka spremljajo na poti v šolo, ko je to potrebno (vrtec in prvi razred osnovne šole), in poskrbijo, da ta uporablja predmete in sredstva, ki povečajo njegovo vidnost v prometu (rumena rutka, odsevna telesa, oblačila z vgrajenimi odsevnimi telesi, svetla oblačila ...). Učenci prvega in drugega razreda osnovne šole morajo na poti v šolo in iz nje nositi poleg odsevnika tudi rumeno rutico, nameščeno okrog vratu. Na to se kar malo pozablja.

Vidnost pešcev odigra v prometu veliko vlogo. Pešec je v neugodnih vremenskih pogojih (megla, mrak, noč, dež ...) z uporabo svetlih oblačil z vdelanimi ali nameščenimi odsevnimi trakovi, s svetilko ali pa če ima na oblačilo pritrjeno kresničko (lahko jo na vrvi držijo v roki), veliko prej viden in s tem bolj varen kot pešec, ki takšnih sredstev ne uporablja. Otroci morajo tako ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti med hojo po cesti nositi na vidnem mestu na strani, ki je obrnjena proti vozišču, odsevnik, ki ne sme biti rdeče barve. Odsevna površina na vsaki strani pa mora meriti najmanj 20 cm².

Pešec mora uporabljati površine, namenjene hoji pešcev. Posebnih površin, namenjenih pešcem, na Jezerskem ni veliko. Zaradi tega pešci uporabljajo vozišče. Po vozišču pešec hodi ob levem robu vozišča v smeri hoje. Izjemoma lahko hodi po desni strani vozišča v smeri hoje, kjer

je to zanj varneje (nepregledni ovinek, ovira na vozišču ipd.). Če pešec potiska enosledno vozilo (kolo ipd.), ročni voziček ali drugo prevozno sredstvo ali pa je to organizirana skupina pešcev (skupina otrok iz vrtca, šole ipd.), morajo hoditi ob desnem robu vozišča v smeri hoje, s tem da mora tisti, ki potiska enosledno vozilo (kolo ipd.), le-to voditi ob svoji levi strani.

Vozišče pešec prečka samo na prehodu za pešce. Kjer prehoda za pešce ni, lahko vozišče pešec prečka le, ko se prepriča, da to lahko varno stori. Šele po tem lahko pešec stopi na vozišče in ga prečka brez ustavljanja in po najkrajši poti. Na prehodu za pešce morajo vozniki in drugi udeleženci cestnega prometa omogočiti pešcem, ki so na prehodu ali stopajo nanj, varno prečkanje vozišča. Vozniki morajo zato v prihajajočih dneh pozornost nameniti tudi stanju vozišča, saj bo vozišče na izpostavljenih delih (senčna mesta) postalo mokro in spolzko, s padcem zunanjih temperatur proti ledišču pa lahko pričakujejo tudi že poledico oz. poledeno vozišče. Na mokrem, spolzkem ali poledenem vozišču je zavorna pot daljša, upravljanje vozila pa oteženo, tako da je potrebno hitrost vozila prilagajati stanju vozišča, vremenskim razmeram ter tudi drugim okoliščinam tako, da voznik ves čas vožnje vozilo obvladuje in da ga lahko pred oviro, ki jo glede na okoliščine lahko pričakuje, ustavi.

Srečno v prometu vam želi **Alojzij Zupan**, policist – vodja policijskega okoliša

Varna vožnja s traktorjem

Za jesen je značilnih tudi veliko kmetijskih opravil. Traktorji, ki se uporabljajo pri njih, so konstruirani za vožnjo, vleko ali potiskanje traktorskih priključkov, za pogon teh priključkov ali za vleko priklopnega vozila. Pri tem kaže upoštevati cestnoprometne predpise in naslednja pravila: Traktor naj vozi voznik, ki ima veljavno vozniško dovoljenje kategorije F, je usposobljen za delo s traktorjem in traktorskimi priključki ter ni pod vplivom alkohola, mamil ali psihoaktivnih zdravil. Traktor mora biti registriran, tehnično brezhiben s prižganimi in čistimi lučmi ter odsevniki in ustrezno opremljen z rumeno rotacijsko lučjo, če ima pripet priključek, ki je širši od traktorja. Na traktorju naj se prevažajo le toliko oseb, kolikor je sedežev. Na traktorskih priključkih oseb ni dovoljeno prevažati! Na priklopnem vozilu (prikolici) se sme prevažati do pet oseb, potrebnih za nalaganje in razlaganje tovora, če sedijo na podu priklopnega vozila znotraj stranic. V nobenem primeru se osebe ne smejo voziti na tovoru!

Hitrost vožnje morate vedno prilagoditi stanju in razmeram na cesti, po kateri vozi traktor, ter lastnostim in stanju priklopnega vozila ali priključka in tovora na njem ali v njem. Pri vključevanju v promet se morate prepričati, da je cesta prosta v zadostni razdalji, da bo vključevanje v promet varno. Pri vožnji z neutrjenih površin na cesti je treba kolesa vedno očistiti, da zemlja ali blato ne padata na cesto. Onesnaženo cesto je treba nemudoma očistiti. Če tega ne stori ali ne more storiti onesnaževalec sam, cesto na njegove stroške očisti redni vzdrževalec ceste. Tovor ne sme predstavljati nevarnosti ali ovire za druge udeležence v prometu, povzročati škode na cesti in objektih, onesnaževati okolja, zmanjševati stabilnosti vozila, povzročati hrupa nad dovoljenim, zmanjševati preglednosti vozniku, zakrivati naprav vozila in se razsipati ali padati z vozila. Pri vožnji in delu s traktorjem upoštevajte vsa tehnična navodila za traktor in uporabo priključkov. Pri vožnji in delu s traktorjem spoštujte predpise s področja varstva pri delu.

GOZDARSTVO

www.cirles.si

Cirles d.o.o., Tupaliče 21, 4205 Preddvor
Ciril 041 629 415, Klemen 041 422 067, info@cirles.si

trgovina z lesom

★

ročna in strojna sečnja

★

žično in traktorsko spravilo lesa

★

prevozi lesa in gradbene mehanizacije

★

priprava drv in biomase

★

sanacija in nega gozdov

★

izkopi in gradnja gozdnih poti

www.cirles.si

Zavarovalnica Adriatic Slovenica s široko ponudbo zavarovanj tudi pri vas doma

Zavarovalna družba Adriatic Slovenica skrbi za svoje zavarovance, spreminja in prilagaja zavarovanja potrebam svojih zavarovancev tako s produkti, ki jih nenehno posodablja, kot tudi z dostopnostjo na terenu po celi Gorenjski. Zavarovalna zastopnica in ena od predstavnikov zavarovalne družbe Adriatic Slovenica Marta Miklaužič je zastopnica zavarovalnice na območju od Preddvora do Jezerskega. Svetuje strankam glede na njihove potrebe in jim stoji ob strani, ko se zgodi škoda. »Vsem zavarovancem in našim bodočim strankam sporočam, da smo preuredili avtomobilska zavarovanja, s katerimi smo se približali željam in potrebam zavarovancev, ob tem pa še naprej skrbimo, da bodo naši zavarovanci dobili kvalitetno zavarovanje za primerno ceno in se izognili nezadovoljstvu ob morebitni škodi. Sama delam na območju od Preddvora do Jezerskega, kjer sem doma, in bom z veseljem prisluhnila željam stranke in ji svetovala kar se da najbolje. Da bo vaš dom varen in vi v miru tudi na dopustu, vam svetujem, da sklenete DOM AS, s katerim zavarujemo vaš dom na eni polici. To zavarovanje je zelo kvalitetno

in ponuja ogromno izbiro različnih kritij (zavarovanje pohištva, stekla, odgovornosti ...) in zavarovanj za izjemno ceno. Naj poudarim tudi, da smo zavarovalnica, ki sklepa vse vrste zavarovanj, tudi vas, ne samo premoženja, saj ste vi tisti najpomembnejši. Imamo veliko zavarovancev z dopolnilnim zdravstvenim zavarovanjem, poskrbimo za zdravstveno zavarovanje z asistenco v tujini, z veseljem pa se posvetimo vsakemu posamezniku glede na njegove želje in potrebe tudi ob sklenitvi življenjskega zavarovanja.« **Marta Miklaužič**

V Adriaticu Slovenici smo prepričani, da moramo biti v nenehnem stiku z zavarovanci, če hočemo ugoditi njihovim željam in potrebam, zato imamo sodelavce zavarovalne zastopnike in sklepalna mesta s pooblaščenimi agencijami in pisarnami na območju celotne Gorenjske. Zavarovalna zastopnica Marta Miklaužič vam bo z veseljem svetovala in si vzela čas za kratek klepet, če jo boste poklicali in se dogovorili za srečanje.

Marta Miklaužič
marta.miklauzic@as.si
GSM: 041/772 650
www.adriatic-slovenica.si

Adriatic Slovenica, d. d.
PE Kranj, Kidričeva cesta 2, Kranj
T: 04/ 28 170 00

Do 31. 12. 2014 lahko izkoristite **30 % prihranek** ob sklenitvi **novega**:

- zavarovanja avtomobilske odgovornosti za osebna vozila in/ali
- osnovnega B kasko zavarovanja osebnih vozil.

ADRIATIC SLOVENICA, D. D.
PE KRANJ
T: 04/ 28 170 00

Sklenite krog varnosti.
In se pridružite krogu zadovoljnih!

www.as.si

* Pogoji za koriščenje prihrankov so objavljeni na www.as.si.